

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 20, nr. 561, 23 ianuarie 2012, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Mihail Diaconescu, laureat al Premiului pentru Filosofie al Academiei Române

Prof. Ilie Titus MARINOIU

Recent, într-o atmosferă de mare solemnitate, în *Aula Magna*, s-a desfășurat ceremonia de acordare a premiilor Academiei Române pentru realizări deosebite în domeniile științei, filosofiei și artei. Premiul *Mircea Florian* la secțiunea filosofie a fost acordat domnului prof. univ. dr. Mihail Diaconescu pentru tratatul său fundamental *Prelegeri de estetica Ortodoxiei* (vol. I - *Teologie și estetică*; vol. II - *Ipostazele artei*). Academia Română a considerat acest tratat o contribuție de o excepțională valoare la evoluția culturii române și europene, o demonstrație riguroasă a faptului că gândirea speculativă este activă în filosofia contemporană. Calitatea de apologet activ al

estetică premiat recent de Academia Română.

Reamintim aici faptul că numeroase capitole din *Prelegeri de estetica Ortodoxiei* au fost prezentate inițial la Facultatea de Litere și la Facultatea de Teologie

Ortodoxă a Universității din Pitești. Ulterior, aceste capitole au fost completate cu noi prelegeri rostite de domnul Mihail Diaconescu la Facultatea de Sociologie, Psihologie și Pedagogie a Universității din București, la Facultatea de Limba Română și la Facultatea de Limbi Străine a Universității *Spiru Haret*, precum și la Facultatea de Sociologie și Psihologie a Universității *Hyperion*, tot din București. În tratat au fost incluse și unele prelegeri ținute la Secția Românică a Institutului de Romanistică al Universității *Humboldt* - Berlin, unde domnul Mihail Diaconescu a avut cursuri și a condus seminarii pentru studenți și doctoranzi. Prin ideile și demonstrațiile pe care le conțin, aceste cursuri sunt o noutate în domeniul vast al teoriilor despre frumos și despre variatele sale încorporări.

Prieteni sau dușmani?!

• Impactul evaluării calității asupra autonomiei instituționale și libertății academice universitare

Pagina 3

UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

Theodor Aman - Unirea Principatelor

Actul istoric de la 24 ianuarie 1859 reprezintă primul pas pe calea înfăptuirii statului național român unitar. Impusă sub o puternică presiune populară, cu deosebire la București, alegerea ca domn al Țării Românești a lui Alexandru Ioan Cuza avea să-și găsească o confirmare deplină la marea manifestare prilejuită de sosirea alesului națiunii în capitala munteană.

Pagina 8

Conferința:

Centre și raporturi de putere în relațiile internaționale în epoca post Război Rece

Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filosofie organizează pe 25 ianuarie 2012, de la ora 14.00, conferința *Centre și raporturi de putere în relațiile internaționale în epoca post Război Rece*, susținută de conferențiar universitar dr. Dorel Bușe.

Evenimentul, care va avea loc la sediul facultății, amfiteatrul A2, face parte din ciclul de conferințe *Perspective asupra relațiilor internaționale*, lansat anul trecut în luna octombrie și adresat tuturor celor interesați de domeniul relațiilor internaționale.

În perioada 21 - 22 ianuarie 2012, la Bacău, în sală, a avut loc

Campionatul Național Universitar de Atletism

Studenții Facultății de Educație Fizică și Sport au participat în cadrul Campionatului Național Universitar de Atletism în sală

la următoarele probe: • 60 m plat - Cornel Băbănuș și Radu Popescu • 60 m garduri - Cornel Băbănuș • săritura în lungime - Adrian Slabu • săritura în înălțime - Paul Lemnar • alergare 800 m - Mihaela Nunu • alergare 1500 m - Mihaela Nunu și Liliana Danci • alergare 3000 m - Liliana Danci • marș - Alexandra Grădinaru • greutate - Sergiu Ursu.

În numărul următor vom reveni cu prezentarea succeselor lor.

Lect. univ.dr. Marilena COJOCARU

Politica în stradă

Inspirată de ieșirea oamenilor în stradă, inițial pentru a-și manifesta solidaritatea cu doctorul Raed Arafat, ulterior pentru a-și exprima nemulțumirea față de clasa politică, nivelul salariilor și pensiilor, proiectul Roșia Montană, corupție, taxa auto, atmosfera socială etc, etc, opoziția a hotărât să sune mobilizarea. În stradă.

Democrația dă dreptul populației să-și strige revendicările în stradă. Societatea civilă, sindicatele, grupurile, indivizii au dreptul la manifestații publice. Dar partidele parlamentare?! Ca reprezentante - în urma votului democratic - ale poporului, ele au la dispoziție tribuna Parlamentului. OPOZIȚIA solidă face PUTEREA responsabilă. PUTEREA responsabilă înzestreată OPOZIȚIA cu o mare forță.

...În Piața Universității s-a afișat: USL=PDL=Mizerie (M.V.I.)

Astăzi, Parlamentul se reunește în sesiune extraordinară pentru a dezbate situația politică, socială și economică a țării. Parlamentarii opoziției speră să obțină demisia Guvernului Boc, dar și organizarea de alegeri anticipate, în timp ce puterea dorește ca în Parlament să se găsească soluții pentru detensionarea situației din țară.

Un început de an urât

Gabriel NĂSTASE

Ianuarie de mijloc. Lună veștedă și plictisitoare și fără noimă. Chiar dacă entuziasmul colindelor și clinchetul de zurgălăi nu s-a stins încă de tot, ecoul urârilor de An Nou fericit, frumos și bogat pentru tot românul pare să se audă tot mai de departe. În schimb, la orizont, 2012 își arată mai repede decât alți ani fața buboasă și strâmbă.

Deși mai e ceva vreme până la locale, tontoroii impus de o mână de neisprăviți, disperați să-și alinte la nesfârșit dosurile dolofane cu fotoliile puterii, pare să se lătească peste toată suflarea românească. N-ar fi nimic dacă ritmul îndrăcit nu ne-ar fura toate gândurile bune ori nevoia de frumos. Dar, nu știu de ce, acest început de 2012 pare mai grăbit spre urât decât toți înaintașii. Scandalul Putere-Opoziție, trecut în noul an cu și mai mare înverșunare, își întinde valurile de ură până în cel mai ferit colț de țară. În loc să grijească de prea multe nevoi ale românilor, pușii de români în capu' trebii, de la Cotroceni și până la primăriile de pe coclauri, se îmbrâncesc ca dracii în jurul unui bănuț cazan cu miere, în care fierbe, de prea multă vreme, doar smoală. Unda de ură cu epicentrul la București băntuie prin toată țara, mai stricătoare, parcă, decât prin locurile care au iscat-o. E prea târziu ori năvă strădania de a ne opune unui dezastru? E inutilă, oare, încercarea noastră de a-i trage de mână pe grosierii copiatori locali ai făcătorilor de rele de pe malul Dâmboviței? Noi credem că nu și vom încerca să ne ducem până la cap menirea: aceea de a mai crede în bine și de a ne opune cu toată puterea la rău.

În ciuda lehamitei care ne zgreptână prea des prin suflet.

Proprietatea fără proprietari?

Vineri, 20 ianuarie 2012, membrii Cercului de etnosociologie, antropologie și geografie umană - TOTEM, din cadrul Facultății de Sociologie-psihologie, s-au întâlnit pentru a discuta tema, prezentată de lector univ. dr. Monica Popa, *Proprietatea fără proprietari?*

„Această nouă întâlnire a cercului este dedicată unor discuții pe marginea unei problematice surprinse în titlul propus - *Proprietate fără proprietari?* Caracterul interogativ al acestuia exprima tensiunea pe care o resimte cercetătorul, atunci când își propune să descifreze sensurile sociale actuale atribuite de individ proprietății colective forestiere. Tensiunea este determinată de prezența mai multor actori pe o scenă socială configurată în urma contactelor dintre agenți sociali instituționali, ce se manifestă în cadrul unor structuri investite cu funcții de administrare a bunurilor comune. În afara acestor actori, coproprietarii sunt alți subiecți ai interacțiunilor sociale, al căror statut a fost reglementat în trecutul comunităților rurale românești, în termeni nescrise, cutumiari, generatori ai unor modele de coabitare intra și intercomunitară. Analiza istorică a regimului proprietății colective evidențiază caracterul net cutumiar al regulilor de accesare a obiectului acesteia, aderarea la acest sistem normativ fiind întărită și de similitudini axiologice și identitare. Substituirea cutumelor cu normele juridice moderne nu a condus la o definire a dreptului în acord cu principiile egalitarismului și libertății de accesare, ci într-o formă pluralistă, care, în fapt, actualmente, stratifică interesele și fragmentează identitățile proprietarilor.” - ne-a declarat lector univ. dr. Monica Popa

ÎN INTERIORUL REVISTEL, GĂSIȚI

publicația studenților de la Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice

ATELIER jurnalistic

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf.univ.dr. Eugen GHIORGHITĂ, Facultatea de Management Financiar-Contabil, București

FACTORI DE PRODUCȚIE

- 1 Ce reprezintă combinarea factorilor de producție?
- 2 Care sunt premisele combinării factorilor de producție?
- 3 Prin ce se caracterizează factorii de producție?
- 4 Există o rețetă de alegere a unor variante optime de combinare a factorilor, care să asigure un anumit nivel al producției și să permită maximizarea profitului?
- 5 Ce este funcția de producție?
- 6 Cum se poate face combinarea factorilor?
- 7 Influența factorului variabil se poate măsura?
- 8 La ce ne referim când vorbim despre Legea randamentelor neproportionale?
- 9 Pot fi substituiți factorii de producție?

1 Firmele producătoare sunt permanent preocupate de găsirea celor mai adecvate modalități de

combinare a factorilor de producție care să le permită obținerea maximei eficiențe și profitabilități. Deciziile economice vizează adaptarea aparatului productiv fie prin anticipație, fie prin ajustare, ceea ce implică: variația cantității de factori de producție utilizați; intensificarea utilizării unuia sau altuia dintre tehnici; modificarea combinării factorilor de producție. Combinarea factorilor de producție reprezintă un mod specific de unire a factorilor de producție privit atât sub aspect cantitativ, cât și din perspectivă structural-calitativă; atât din punct de vedere tehnic, cât și economic. Din punct de vedere tehnic, combinarea factorilor de producție este specifică fiecărui proces de producție; obținerea oricărui bun presupune, de exemplu, unirea factorului muncă (de o anumită structură și calificare) cu elemente de capital tehnic (mașini, instalații, materii prime, materiale) specifice domeniului respectiv. Din punct de vedere economic, combinarea factorilor de producție înseamnă concretizarea ei în obiectivul minimizării costurilor de producție și, respectiv, al maximizării profitului. Combinarea factorilor de producție are o determinare multiplă, fiind influențată în mod semnificativ de caracterul limitat al resurselor productive. Criteriul esențial de apreciere a raționalității și eficienței combinării este însăși natura activității economice. Ca urmare, se adoptă acea combinație care asigură eficiența economică maxim posibilă, în condițiile date. Întreprinzătorul, prin abilitatea sa, va combina factorii de producție în așa fel încât să se poată adapta la exigențele pieței și să obțină un profit maxim.

2 În combinarea factorilor de producție, întreprinzătorul pornește de la următoarele premise: a) caracterul limitat al factorilor supuși combinării, cu ajutorul cărora trebuie să realizeze volumul proiectat al producției; b) caracteristicile factorilor de producție și concordanța lor cu specificul activității; c) conjunctura piețelor factorilor de producție. Combinarea este posibilă ca urmare a proprietăților factorilor de producție și a manifestării simultane a lor.

3 Proprietățile factorilor de producție sunt: divizibilitatea, adaptabilitatea, complementaritatea, substituitibilitatea.

Divizibilitatea reflectă posibilitatea factorului de producție de a se împărți în unități simple, în subunități omogene fără a fi afectată calitatea factorului de producție. De exemplu, factorul muncă se poate divide în unități omogene de timp de muncă, în număr de salarii de o anumită calificare; factorul pământ se poate divide în unități de suprafață. Pentru unii factori de producție (o centrală electrică, de exemplu), este imposibilă sau foarte dificilă divizibilitatea. Evident, problema divizibilității unui factor de producție se pune în măsura cerută de caracteristicile unui proces de producție de anumite dimensiuni, ale unor tehnici și tehnologii folosite. **Adaptabilitatea** reprezintă capacitatea de asociere a unei unități dintr-un factor de producție cu mai multe unități din alt factor de producție. Pe o suprafață de teren, de exemplu, este posibil să lucreze un număr mai mic de lucrători agricoli; un muncitor poate lucra la o mașină sau la mai multe mașini etc. **Complementaritatea** reprezintă procesul prin care se stabilesc raporturile cantitative ale factorilor de producție ce participă la producerea unui anumit bun economic. La o producție dată, o anumită cantitate dintr-un factor de producție se asociază doar cu o anumită cantitate determinată din ceilalți factori de producție. Complementaritatea se află sub influența permanentă a progresului tehnic, care determină modificări profunde în calitatea factorilor de producție, deci, și în procesul combinării lor. **Substituitibilitatea** este definită ca posibilitatea de a înlocui o cantitate dintr-un factor de producție printr-o cantitate determinată dintr-un alt factor în condițiile menținerii aceluiași nivel al producției.

4 Managerii unei firme sunt confrunțați permanent cu alegerea unor variante optime de combinare a factorilor de producție, care să le asigure un anumit nivel al producției și să le permită maximizarea profitului. Problema esențială o constituie volumul resurselor necesare pentru producerea unui bun. Răspunsul depinde de cunoștințele tehnologice și de capacitatea managerială a întreprinzătorului, care vor permite alegerea volumului minim de resurse necesar pentru producerea bunului respectiv. În același timp, se va avea în vedere volumul maxim posibil al producției ce se obține cu o cantitate dată de resurse. Aceste limite ale producției, ca și relația dintre intrări (factori de producție) și ieșiri (bunuri obținute), respectiv, relația dintre producția scontată a se obține dintr-un bun (pentru a satisface cerințele pieței) și cantitățile din diferiți factori de producție necesare pentru obținerea acestuia, sunt exprimate prin funcția de producție.

5 În general, funcția de producție este o relație de tipul $Q = f(a, b, c, \dots)$, unde a, b, c, \dots sunt factorii de producție utilizați. Cel mai adesea, funcția de producție se prezintă ca o relație a doi factori de tipul $Q = f(K, L)$ unde: $K =$ capital; $L =$ muncă. Când unul dintre factori se anulează, și producția este egală cu zero. În analiza comportamentului producătorului este folosită, de regulă, funcția de producție omogenă. O funcție de producție de tipul $Q = f(a, b)$ este omogenă de gradul n dacă $f(xa, xb) = x^n f(a, b)$; unde: n este o constantă și x un număr real pozitiv. O funcție de producție omogenă liniară des întâlnită este funcția Cobb-Douglas, după numele celor care au folosit-o pentru analiza producției.

$Q = AK^aL^b$ unde: $A =$ constantă specifică fiecărei economii naționale; a și $b =$ coeficienți de elasticitate a producției în raport cu fiecare din factorii de producție utilizați. Ea se caracterizează printr-un coeficient de elasticitate a substituirii între muncă și capital egal cu 1.

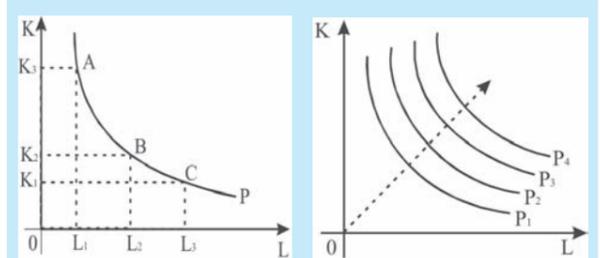

Fig. 1. Variante de combinare a factorilor muncă și capital

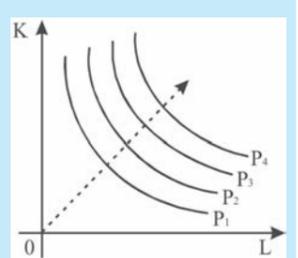

Fig. 2. Curbe de isocuanțe

6 În procesul de producție, combinarea factorilor se poate realiza în moduri diferite: a) asocierea unui factor fix (constant) cu altul variabil (funcția de producție cu un singur factor variabil) și b) combinarea de cantități diferite din ambii factori (funcția de producție cu doi factori variabili).

Producția cu un singur factor variabil, pe termen scurt, corespunde vieții reale, atunci când un întreprinzător trebuie să sporească rapid producția, neavând timpul necesar să mărească dimensiunile (tală) întreprinderii. Perioada scurtă de producție este definită de economistul A. Marshall ca fiind intervalul de timp în care cel puțin un factor de producție nu se modifică, este constant. În această categorie se află construcțiile, echipamentul, tehnologiile etc., deoarece volumul acestora nu poate fi modificat într-o perioadă scurtă. În aceste condiții, funcția de producție va reflecta și contribuția fiecărei unități din factorul variabil la obținerea producției sau va reflecta cât de mare este producția care se poate obține în condițiile modificării unui factor de producție.

Dilema – mai multe mașini sau mai mulți lucrători – își va găsi răspunsul luându-se în considerare principiul potrivit căruia productivitatea unui factor de producție depinde de volumul altor resurse ce pot fi utilizate pentru producerea bunului dat.

Analiza combinării factorilor de producție ne conduce la concluzia că, deși se pare că același volum al producției se poate obține în condițiile existenței unui număr foarte mare de combinații, în realitate, producătorul nu dispune decât de un număr limitat de posibilități. Experiența arată că atunci când se folosesc conjugat factori de producție, cantitatea unui factor nu poate fi constantă, chiar și în condițiile în care cantitatea din celălalt factor rămâne relativ fixă, fără a se diminua volumul de producție suplimentar realizat. Această diminuare a randamentelor suplimentare provine din aceea că un număr tot mai mare de unități din factorul variabil se combină cu o parte din ce în ce mai redusă de factori constanți (fiecși).

7 Influența factorului variabil se poate măsura cu ajutorul următorilor indicatori microeconomici: *produsul total obținut* în urma utilizării factorilor de producție și exprimat cu ajutorul funcției de producție (în care un factor este variabil și ceilalți sunt constanți); *produsul mediu*, care se obține ca raport între produsul total și factorul de producție variabil utilizat (de exemplu, muncă – L), $PM = PT/L$ unde $PM =$ produsul mediu, $PT =$ produsul total și $L =$ muncă; *produsul marginal*, respectiv, modificarea produsului total ca rezultat al folosirii unei unități suplimentare de factor de producție, $PMA = PT/L$ unde $PMA =$ produsul marginal, $PT =$ schimbare în produsul total, $L =$ schimbare în factorul de producție. Evoluția acestor indicatori și dependența dintre ei constituie o ilustrare a legii randamentelor neproportionale.

8 *Legea randamentelor neproportionale* a fost formulată prima dată de Turgot, care a prezentat-o în legătură cu exploatarea de tip agricol. D. Ricardo a utilizat această lege pentru a explica sporirea prețului cerealelor în Marea Britanie, după 1814. Și John Stuart Mill a estimat că această lege nu este valabilă decât pentru agricultură. În realitate, se poate aprecia că toată activitatea umană a cunoscut, mai întâi, o fază de randament ridicat și de costuri în scădere, apoi, un randament maxim pentru o combinație optimă a factorilor de producție și, în timp, o fază de randamente în descreștere și de costuri în creștere.

Se poate admite că zona randamentelor descreșcătoare este atinsă mai repede în agricultură decât în industrie, pentru că puterea de influență a omului asupra naturii este relativ mai mică în primul dintre sectoare comparativ cu cel de-al doilea.

Dacă, în cazul agriculturii, caracterul limitativ al posibilităților creșterii producției este aproape la fel de sesizabil și astăzi ca și la începutul secolului al XIX-lea, în cazul industriei, posibilitățile sporirii producției par a fi nelimitate. Ca și cu două sute de ani în urmă, decisiv pentru această posibilă creștere nelimitată este factorul de producție *muncă*. *Munca* – sau *capitalul uman*, cum este tot mai frecvent denumit acest factor – nu mai este percepută astăzi drept consum prevalent de energie fizică, ci drept consum de energie intelectuală creativă. Inteligența umană, *creativitatea* reflectată de progresul tehnic conferă factorului de producție *muncă* un caracter nelimitat ca resursă. În acest fel se explică și decalajul din ce în ce mai mare dintre ritmul diminuării randamentelor în agricultură comparativ cu ramurile marcate de progresul tehnic.

Baza de resurse artificiale pe care o realizează *creativitatea* umană compensează ritmul de epuizare a resurselor naturale, astfel încât acumularea de soluții pe termen mediu și lung anihilează practic manifestarea legii randamentelor descreșcătoare pe termen scurt.

Legea randamentelor neproportionale se poate enunța astfel: *dacă o producție oarecare reclamă utilizarea a doi sau mai multor factori de producție și dacă se adaugă progresiv aceeași doză de cantitate folosită dintr-un factor, în timp ce cantitatea altor factori nu se schimbă, produsul marginal al factorului variabil crește până la un punct, apoi descrește.*

Pornind de la acest punct, produsul total continuă să crească, dar în cote descreșcătoare. În tabel se poate observa relația dintre produsul total, produsul marginal și produsul mediu determinat de factorul de producție variabil în condițiile menținerii celorlalți factori constanți, respectiv se ilustrează legea randamentelor neproportionale.

Relația dintre produsul total, produsul marginal și produsul mediu

Unități de factori fiecși	Unități de factori variabili	Producția totală	Produsul marginal al factorului variabil	Produsul mediu al factorului variabil
30	0	0	0	0
30	1	10	10	10
30	2	26	16	13
30	3	57	31	19
30	4	92	35	23
30	5	125	33	25
30	6	150	25	25
30	7	168	18	24
30	8	176	8	22
30	9	176	0	19
30	10	170	-6	17

Se remarcă, astfel, că producția totală nu crește indefinit și că, înainte chiar de a începe să se diminueze, ratele de creștere încep să scadă. Atunci când produsul total crește cu o cotă din ce în ce mai mare, produsul marginal al factorului variabil se mărește, iar atunci când produsul total crește cu o cotă din ce în ce mai mică, produsul marginal descrește. Când produsul total scade, produsul marginal este negativ. Produsul mediu al factorului variabil urmează și el o tendință de creștere imprimată de cea a produsului marginal, iar de la un anumit punct începe să scadă.

Legea randamentelor neproportionale nu este valabilă decât în anumite condiții, care vizează, în principal, următoarele: factorii de producție considerați trebuie să fie omogeni; legea admite că se pot adăuga unei cantități constante, dintr-un factor, doze suplimentare dintr-un alt factor (numai o variație conjugată a factorilor permite creșterea randamentului); legea este reprezentativă doar pentru o stare dată a tehnicii; punctul de plecare este acela de la care se intră în faza de randamente descreșcătoare; legea este valabilă pentru o scară de producție dată.

9 Pe termen lung, *isocuanța* semnifică reprezentarea grafică a combinațiilor diferite (A, B, C) între factorii de producție (K și L), care permit realizarea aceluiași volum al producției (P). Ansamblul de isocuanțe ce pot fi înscrise într-un sistem de axe formează *harta curbilor de indiferență* ale producătorilor, care reflectă tot atâtea posibilități de a proiecta niveluri diferite de producție (P_1, P_2, P_3 , etc.). *Isocuanțele* au anumite particularități: nu se pot intersecta, sunt convexe la origine, iar înclinarea este dată de rata marginală de substituție a factorilor. Astfel, dacă un agent economic va avea în vedere eficientizarea tehnică și economică a producției prin substituirea muncii cu capital, atunci opțiunea sa pentru o anumită alternativă de substituție se va baza pe mai multe mașini și mai puțin lucrători.

Unde ne sunt absolvenții

Cristina Darha sau UNI – K: Regăsiți-vă optimismul și scuturați-l de praf!

Conf. univ. dr. George GRIGORE

Cristina Darha, cea care activează sub numele de scenă Uni-k, este atrăgătoare, dar discretă. Băimăreanca Cristina Darha s-a născut pe 2 februarie, cochetând cu muzica din fragedă copilărie, pentru ca, la vârsta de 16 ani, să fie cooptată în trupa dance numită Nordi-K. La Festivalul Castanelor de la Baia Mare, unde avea concert cu Nordi-K, a fost remarcată de producătorii Atomic TV, iar șase luni mai târziu Cristina este invitată la București pentru a înregistra prima ei piesă solo. Așa apare proiectul ce îi poartă numele, adică Uni-K. Se mută la București, terminând aici liceul și prima facultate (Dreptul afacerilor). În această perioadă îi apar două albume, cel de debut purtând numele UNI - K, iar cel de al doilea *La infinit*. Videoclipurile pieselor *Nu pot să cred*, *Vreau să iubesc*, *Plec*, *Se duc clipele* și *O mie de ploaie* s-au bucurat de succes la public, fiind intens difuzate de posturile de televiziune muzicale. Ea are ca actor preferat pe Nicolas Cage, ca model de actriță pe Angelina Jolie, iar cartea preferată, cea pe care o recitește cu plăcere întotdeauna,

este *Marchizul de Sade*. Nu suportă trezitul de dimineață, pentru că își petrece timpul liber jucându-se la calculator, până târziu în noapte, sau citind și găind paste și salate în cantități destul de mari. Și-a urmat cu pași înceți și siguri, așa cum le stă bine ardelenilor, drumul în lumea muzicală. De-a lungul anilor, Cristina și-a format și atras de partea ei un public fidel, atât prin calitățile artistice, cât și prin prezența ei plăcută în aparițiile tv, dar și în emisiunile de divertisment la care a fost invitată. Fiind înzestrată și cu o frumusețe aparte, în anul 2004 apare pe coperta celebrei reviste FHM, ocazie cu care i se decernază și un premiu la categoria *Cele mai frumoase 100 de femei din lume*.

Cristina Darha a urmat *Facultatea de Muzică* din cadrul Universității Spiru Haret în același timp cu pregătirea lansării celui de al treilea album al său. A colaborat în cariera sa cu Negruzcu (Mihai de la 3SE), George Călin (*Demmo*), Costi Ioniță, *Body&Soul* etc.

Unde poate fi întâlnită Uni-K? *Sunt aproape în toată țara, dar cum*

concertele nu sunt planificate pe termen lung, nu pot să spun date fixe. Sunt mai mulți organizatori care se ocupă de concertele mele, dar încerc să merg peste tot unde sunt chemată, chiar dacă uneori am de mers de la Constanța la Baia Mare într-o singură zi. Am cântat și în Austria, spre marea mea bucurie, iar, în rest, sunt invitată la multe emisiuni tv.

Ca planuri de viitor are în vedere o posibilă colaborare cu celebrul interpret și compozitor sârb Goran Bregovic, cel care este fascinat de talentul românilor în materie de muzică. Mai nou, acesta își lărgește aria de colaborare cu artiștii români. Bregovic a ascultat-o cântând și i-a propus să interpreteze, la alegere, orice piesă din repertoriul său. În paralel, Uni-k mai are un proiect muzical, de data aceasta cu influențe rusești

Pe lângă muzică, Cristina Darha s-a apucat mai nou și de actorie. Aceasta urmează cursurile *Școlii de Televiziune și Film*, iar printre profesorii săi se află regizorul Nae Caranfil, dar și

actorii Florin Zamfirescu și fiica acestuia, Ștefana Zamfirescu. După ce a avut o apariție episodică în telenovela *Iubire și Onoare*, i s-a propus un rol important într-un film. Va fi un serial de acțiune în care aceasta va avea un rol negativ, o rusoaică pe nume Vodka, șefa unui clan de cerșetori și răufăcători.

Dacă ar fi să transmită ceva fanilor și colegilor de la Facultatea de Arte, specializarea Pedagogie Muzicală, din cadrul Universității Spiru Haret, ea își spune: *Le-aș transmite că viața merită trăită frumos, necazurile și înfrustrările trebuie date la o parte. Dacă ar fi să dau un sfat, acesta ar fi: Regăsiți-vă optimismul și scuturați-l de praf! Cineva mi-a spus odată că eu sunt un metru și un zâmbet. Mi-a plăcut descrierea, pentru că mi se potrivește cu adevărat.*

Puncte de vedere

Prieteni sau dușmani?!

• Impactul evaluării calității asupra autonomiei instituționale și libertății academice universitare

Prof. univ. dr. Ștefan COSTEA

Există, încă, poziții și puncte de vedere divergente cu privire la ceea ce este și ar trebui să fie predarea și învățarea în învățământul superior și ceea ce solicită și împun sistemele înguste și utilitare de inspecție în cadrul programelor de evaluare, acreditare și auditare a calității în învățământul universitar. Dincolo de toate acestea, asigurarea calității rămâne o potențialitate majoră în activitatea academică universală. Este esențial ca asigurarea calității să se realizeze la niveluri de eficiență general acceptate și valorificate ca parte esențială a practicii educaționale.

1. Care sunt trăsăturile caracteristice unei bune asigurări a calității în educație și ce este de făcut pentru ca asigurarea calității să fie ceea ce trebuie să fie, utilă? Ar putea fi avut în vedere: • claritate în privința sistemului ce se dorește a se realiza; • exigențele sistemului să nu fie mai mari decât este necesar pentru ca obiectivele sale să fie realizate; • sistemul să nu suprasolicite profesorii și să nu perturbe predarea și învățarea, să fie orientat spre îmbunătățirea calității și a calității managementului; • sistemul să nu fie înțeles greșit de oricine controlează realizarea lui și, nu în ultimul rând, • sistemul să nu pretindă mai mult decât poate oferi. În ceea ce îi privește pe toți actorii care participă la realizarea calității și a sistemului acesteia, ei trebuie să știe: ce încerc să fac, de ce, cum voi face, pe ce căi voi face și cum voi fi în măsură să îmbunătățesc ceea ce trebuie să fac în cadrul sistemului? În aceste condiții, există șansa ca asigurarea calității să devină un instrument esențial al întăririi învățământului superior, al sporirii încrederii în sine însuși și a fi mai bine plasat pentru a-și afirma autonomia și libertatea academică.

În prezent, tematica relațiilor dintre educația superioară, mijloacele și instrumentele de realizare a acesteia la niveluri și cote de eficiență cât mai înalte, atât din perspectivă științifică, umană, cât și socială, constituie un domeniu de preocupări majore din partea tuturor actorilor implicați în realizarea ei. Într-

elementele fundamentale ale realizării unui asemenea ideal se situează, în mod firesc, sistemul educației universitare: instituțiile, misiunea și vocația lor, procesele de cercetare științifică, activitatea de predare și de învățare și celelalte componente ale organizării, finanțării, managementului și funcționării de ansamblu, atât a fiecărei unități de învățământ în parte, cât și a sistemului în ansamblul său.

În acest context se întâlnesc, în mod inevitabil, modalitățile în care unitățile și sistemele de învățământ oferă serviciile lor și promisiunile pe care le fac și exigențele firești de a evalua în permanență măsura în care promisiunile făcute sunt, pe de o parte, realizate, iar, pe de alta, dacă acestea sunt în concordanță cu evoluția firească a necesităților și aspirațiilor legitime ale beneficiarilor direcți, studenți și susținători a învățământului superior (stakeholders), organisme economico-sociale, științifice etc. sistemele sociale în ansamblul lor, în care educația superioară se realizează. Dintre paradigmele de la care pornesc discuțiile, analizele și concluziile, la care s-a ajuns, esențiale ni se par următoarele: • asigurarea calității, evaluarea și acreditarea acesteia sunt prieteni sau dușmani ai autonomiei și libertății academice?; • este sau nu justificată atitudinea echivocă față de asigurarea calității?; • este justificat a considera și a trata evaluarea și acreditarea, o parte importantă, critică și valabilă a vieții învățământului superior? Răspunsul depinde de partea cui te situezi.

Tot mai aproape de un loc de muncă

Studenții și cadrele didactice de la Facultatea de Contabilitate și Finanțe din Câmpulung au primit, în data de 16.01.2012, vizita reprezentanților BCR - BANCA PENTRU LOCUIȚE, coordonator vânzări Cristina Mihăilescu, care le-au prezentat oportunitatea unei colaborări în toată țara, în regim part time, pe poziția de coordonatori vânzări sau consultanți privind produsele de economisire și creditare pentru domeniul locativ. În opinia angajatorilor, primele cinci cunoștințe și abilități pe care un absolvent trebuie să le aibă sunt: capacitatea de a se organiza la locul de muncă, munca în echipă, comunicarea (cu colegii, superiorii, clientii etc.), punctualitatea și moralitatea. Acest eveniment a încurajat studenții, viitori absolvenți, că vor avea posibilitatea să pună în practică cunoștințele acumulate și abilitățile formate în cadrul facultății.

Opinii studențești în Opinia

Solidaritate

În semn de solidaritate față de cei răniți – surprinși de valul de violență care a acoperit capitala – dar și față de cei care vor plăti daunele, în numerar la ghișeu de impozite, ar trebui să închidem televizoarele și să renunțăm pentru o zi la contul de facebook. Deconectați-vă de sursa care vă instigă la violențe, puterea care se câștigă cu pumnul nu poate duce decât la rezultate negative. Violența naște violență. Surplusul de adrenalină vă va transforma din vânători în vânați. O clipă de calm în care să vă adunați gândurile și să vă potriviți discursul. Care este scopul pagubelor pe care le provocați? Cum va fi viața voastră începând cu mâine, cu ziua în care conflictele vor înceta, ziua în care veți obosi? Ce credeți că veți sărbători și cine credeți că vă va turna șampanie în cupe? E o iluzie, doar o iluzie. Asocierea actelor de vandalism, de huliganism petrecute săptămâna trecută la manifestațiile de stradă din București cu evenimentele din 89 este una greșită. Azi când tratăm cu lipsă de respect democrația din țara noastră, în fiecare zi, prima pagină a ziarelor și în prime-time la tv, nu avem curajul să acționăm inteligent pentru a ne cere drepturile.

Unde s-a mai pomenit o democrație care să îți permită să te manifesti ca o fiară turbată, o democrație care să îți permită comportament sălbatic pe marile bulevarde? Intrebări la care doar un psihiatru ar putea răspunde, unul care are curajul să îi consulte pe vandali.

DECONNECTARE!

Corina GHIGA

studentă, anul III, Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice

Proiecte în domeniul educației

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a publicat, în 12 ianuarie 2012, pe site-ul propriu, www.edu.ro, două proiecte de Hotărâre de Guvern referitoare la • înființarea *Centrului Național de Instruire Diferențiată* și • metodologia de organizare și funcționare a *Centrelor Comunitare de Învățare Permanentă*.

• **Centrul Național de Instruire Diferențiată**
Conform proiectului, *Centrul Național de Instruire Diferențiată* este înființat în scopul stimulării și valorificării potențialului copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte, având ca atribuții, printre altele: propunerea de strategii și politici pentru selecția, pregătirea, stimularea și susținerea copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte; coordonarea realizării și aplicării de trasee curriculare diferențiate și de strategii didactice specifice educației copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte; elaborarea și promovarea de suporturi informaționale privind programele de educație diferențiată a copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte; colaborarea cu instituțiile de învățământ superior, cu departamentele de pregătire a

personalului didactic, în vederea realizării unor programe de pregătire a resursei umane implicate în activitățile specifice educației copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte; acordarea de consultanță pentru înființarea centrelor de excelență la nivel județean, la solicitarea inspectoratelor școlare; monitorizarea traseului școlar al elevilor din învățământul preuniversitar, cărora li s-a aprobat promovarea a doi ani de studiu, într-un singur an școlar; participarea la activități din domeniul vieții științifice interne și internaționale, în vederea schimbului și a difuzării de informații referitoare la educația diferențiată a copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte; inițierea și participarea la proiecte naționale și internaționale în domeniul instruirii diferențiate a

copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte etc.

• **Metodologia de organizare și funcționare a centrelor comunitare de învățare permanentă**

Centrul comunitar de învățare permanentă este instituție publică sau privată de interes public comunitar, cu personalitate juridică, care implementează, la nivelul comunității, politicile și strategiile în domeniul învățării pe tot parcursul vieții pentru dezvoltarea comunității și îmbunătățirea calității vieții oamenilor. Activitatea centrului vizează: identificarea și satisfacerea nevoilor de educație permanentă la nivelul comunității locale pentru toate categoriile de copii, tineri sau adulți; corelarea studiilor și analizelor cu documentele de planificare strategică a educației și formării profesionale de la nivel județean; dezvoltarea și diversificarea serviciilor educaționale pentru comunitate prin oferirea unor

activități cât mai variate de învățare pe tot parcursul vieții; dezvoltarea și diversificarea competențelor sociale, profesionale și a abilităților de viață la membrii comunității; oferirea oportunităților de învățare permanentă cât mai aproape de beneficiari, în propriile lor comunități; creșterea nivelului de educație a membrilor comunității aparținând grupurilor dezavantajate, prin programe remediale, în vederea reducerii riscului de excludere socială; creșterea șanselor de integrare socio-profesională și de dezvoltare personală pentru membrii comunității, prin oferirea de cursuri adaptate la nevoile pieței muncii și la nevoile personale etc.

Pentru a îndeplini atribuțiile stabilite prin lege în domeniul învățării pe tot parcursul vieții, oferta de cursuri a *centrelor* acoperă trei paliere majore: alfabetizare, educație remedială și sprijin educațional adecvat; formarea și dezvoltarea competențelor profesionale; dezvoltare personală și comunitară și petrecerea timpului liber.

România în cifre

● România este situată pe poziția a 16-a în rândul țărilor cu cele mai riscante datorii Grecia a rămas cea mai riscantă țară din lume, poziție pe care a ocupat-o pe parcursul întregului an 2011. Top zece este completat de Portugalia, Pakistan, Venezuela, Argentina, Irlanda, Ucraina, Egipt, Ungaria și Italia. Mai puțin sigure decât România sunt considerate și Croația, India, Spania, Dubai și Liban, în timp ce, după România se plasează Irak, Vietnam, Islanda și Bulgaria. Cel mai sigur stat din lume a rămas în ultimul trimestru al anului trecut Norvegia, urmată de SUA, Elveția, Suedia, Finlanda, Australia, Hong Kong, Noua Zeelandă, Marea Britanie și Germania.

● Investițiile străine directe s-au ridicat în primele 11 luni ale anului trecut la 1,63 miliarde de euro, cu 36% mai puțin decât în perioada similară din 2010, potrivit datelor BNR.

● Rata anuală a inflației a scăzut în luna decembrie a anului trecut la 3,14%, cel mai scăzut nivel din 1989, potrivit datelor Institutului Național de Statistică (INS). În luna octombrie, rata inflației a fost de 3,44%.

● În luna noiembrie 2011, volumul lucrărilor de construcții a crescut față de luna octombrie 2011 cu 7,6% ca serie brută, iar ca serie ajustată în funcție de numărul de zile lucrătoare și de sezonabilitate a crescut cu 3%. Față de luna corespunzătoare a anului precedent, volumul lucrărilor de construcții a crescut cu 16,7% ca serie brută, și cu 14% ca serie ajustată, aceasta fiind cea mai bună performanță lunară de la începutul crizei.

● În luna decembrie, prețurile au crescut cu 0,23% față de noiembrie și cu 3,14% față

de decembrie 2010, ritmul anual de creștere fiind cel mai mic de după Revoluție. În ultimul an, prețurile mărfurilor alimentare au crescut cu 0,95%, prețurile mărfurilor nealimentare au crescut cu 4,45%, iar în sectorul serviciilor, creșterea fost de 4,23%.

● Câștigul salarial mediu nominal brut a fost, în luna noiembrie 2011, de 2.054 lei, în creștere cu 2,3% față de octombrie, și cu 8,1% față de noiembrie 2010. Câștigul salarial mediu nominal net a fost de 1.491 lei, în creștere cu 34 lei comparativ cu octombrie și cu 114 lei față de noiembrie 2010.

● Producția industrială (serie brută) a crescut în luna noiembrie 2011, față de luna precedentă, cu 2,2%, iar ca serie ajustată în funcție de numărul de zile lucrătoare și de sezonabilitate cu 0,3%. Față de luna corespunzătoare din anul precedent, producția industrială a crescut cu 4,3% ca serie brută și cu 3,2% ca serie ajustată.

● Exporturile au însumat, în luna noiembrie, 4,1 miliarde euro, în creștere cu 13,7% față de noiembrie 2010, și cu 48,8% față de noiembrie 2009. În primele 11 luni, România a exportat produse în valoare de

41,75 miliarde euro, în creștere cu 22,5% sau 7,66 miliarde euro față de aceeași perioadă a anului trecut.

● În ce privește importurile, acestea au totalizat 5 miliarde euro în noiembrie și 50,4 miliarde euro în primele 11 luni, valori în creștere cu 9,9%, respectiv 17,8% față de perioada corespunzătoare a anului 2010.

● Deficitul comercial a scăzut ușor în primele 11 luni și a ajuns la 8,64 miliarde euro, cu 46 milioane euro sub cel din 2010.

● Comparativ cu noiembrie 2010, în luna noiembrie 2011, volumul cifrei de afaceri din comerțul cu amănuntul (cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletă) a crescut cu 2,8% ca serie brută și cu 1,9% ca serie ajustată.

● Față de luna corespunzătoare din anul precedent, sosirile în structurile de primire turistică cu funcțiuni de cazare au înregistrat, în luna noiembrie 2011, o creștere de 12,6%, iar înnoptările o creștere de 9,2%.

● Pentru persoanele adulte (25-74 ani) rata șomajului BIM a fost estimată la 5,6% pentru luna noiembrie 2011 (6,0% în cazul bărbaților și 5,0% în cel al femeilor).

Ion Mircea, laureat al Premiului Național de Poezie

În cadrul galei care s-a organizat la Botoșani cu prilejul împlinirii a 162 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu, poetul clujean Ion Mircea a primit Premiul Național de Poezie Mihai Eminescu Opera Omnia pentru anul 2011. Trofeul celei de-a XXI-a ediții i-a fost înmănat de câștigătorul ediției precedente a aceluiași premiu, scriitorul Dinu Flămând.

● Aceași distincție a mai fost acordată până acum poezilor Mihai Ursachi, Gellu Naum, Cezar Baltag, Petre Stoica, Ileana Mălăncioiu, Ana Blandiana, Ștefan Augustin Doinaș, Mircea Ivănescu, Cezar Ivănescu, Constanța Buzea, Emil Brumaru, Ilie Constantin, Angela Marinescu, Șerban Foarță, Gabriela Melinescu, Adrian Popescu, Mircea Dinescu, Cristian Simionescu, Dorin Tudoran.

Gala tinerilor scriitori – ediția a II-a

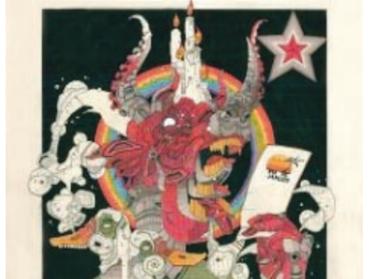
Duminică, 15 ianuarie 2012, ora 17:00, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” din București, cu ocazia Zilei Culturii Naționale, s-a desfășurat ediția a doua a Galei Tinerilor Scriitori/ Cartea de poezie a anului 2011. Juriul a fost format din acad. Eugen Simion, Bogdan Crețu și Daniel Cristea-Enache. Aceștia au ales, dintre numeroase volume, următorii câștigători: *Cartea de poezie a anului*: Ioan Es. Pop, pentru volumul *Unelte de dormit. Cu zece desene de Dumitru Gorzo*, Editura Cartea Românească; *Tânărul Poet al anului 2011*: Medeea Iancu, pentru volumul *Divina tragedie*, Editura Brumar; *Tânărul Prozator al anului 2011*: Paul Mihalache, pentru volumul *Târg de arlechini*, Editura Tracus Arte; *Tânărul Critic literar*, oferit ex-aequo: Bianca Burța-Cernat, pentru volumul *Fotografie de grup cu scriitoare uitate: proza feminină interbelică*, Editura Cartea Românească, și Doris Mironescu, pentru volumul *Viața lui M. Blecher. Împotriva biografiei*, Editura Timpul; *Tânărul Scriitor al anului 2011*: Ștefan Manasia, pentru volumul *Motocicleta de lemn*, Editura Charmides.

Sute de mii de vizitatori la Brukenthal

Muzeul Național Brukenthal din Sibiu a fost vizitat, în 2011, de peste 370.000 de persoane, în creștere față de anul precedent, a declarat directorul instituției de cultură, Sabin Luca. Potrivit raportului prezentat de Sabin Luca, în 2011, muzeul a organizat 51 de expoziții temporare, dintre care nouă internaționale, dar și mai multe conferințe și congrese.

Vișelul de aur și mitul îmbogățirii peste noapte

ArCuB - Centrul de Proiecte Culturale al Primăriei Municipiului București – invită publicul, duminică, 29 ianuarie, ora 19.00, la Sala ArCuB, la specta-colul *Vișelul de aur*, după Ilf și Petrov, în regia lui Eugen Gyemant. Dramatizarea după *Vișelul de aur*, scrisă de celebrul duo literar Ilf și Petrov, doi mari maeștrii ai comediei, prezintă un episod al aventurilor simpaticului escroc Ostap Bender prin Uniunea Sovietică a anilor 1920. În cele mai valoroase scrieri ale lor, *Douăsprezece scaune* și *Vișelul de aur*, scriitorii Ilf și Petrov critică birocrăția, lăcomia, tradițiile învechite din Uniunea Sovietică a secolului trecut. Scenografia spectacolului este semnată de Vladimir Turturică și Tudor Prodan, iar în distribuție figurează Tudor Aaron Istodor, Cătălin Babliuc, Dan Rădulescu, Lucian Iftime, Smaranda Caragea și Radu Iacoban.

Sate fără cititori, dar cu biblioteci

Comuna natală a poetului George Coșbuc din județul Bistrița-Năsăud, care îi poartă numele, nu are nici bibliotecar și nici cititori activi ai fondului de carte, potrivit unei statistici publicate pe site-ul Bibliotecii Județene Bistrița-Năsăud. Biblioteca din comuna Coșbuc, care deține o colecție cu peste 10.600 de volume, a fost mutată recent din sediul căminului cultural în primărie, deoarece au început lucrările de renovare a clădirii. Funcția de bibliotecar este vacantă din septembrie 2009. În prezent, puținele împrumuturi de carte sunt făcute de Rodica Băițan, soția fostului bibliotecar, care lucrează ca asistent social la primăria Coșbuc, însă niciun locuitor din comună nu are fișă activă la bibliotecă.

Cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene

Guvernul a aprobat în ședința de miercuri, 18 ianuarie, un proiect de lege privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene.

Proiectul cuprinde prevederi referitoare la informarea exhaustivă a Parlamentului în legătură cu procesul decizional la nivelul instituțiilor europene. Parlamentul poate solicita Guvernului informații extinse privind proiectele de acte legislative aflate în curs de negociere la nivelul instituțiilor europene. Mai mult, informarea Parlamentului de către Executiv presupune transmiterea tuturor

informațiilor considerate relevante pentru proiecte de acte fără caracter legislativ, la solicitarea Parlamentului.

Proiectul mai prevede și evaluarea pe fond a proiectului de act normativ comunitar. În acest sens, Parlamentul poate emite o opinie care are caracter consultativ.

Proiectul prevede și obligația ministrului responsabil sau al ministrului Afacerilor Europene și ministrului Afacerilor Externe

de a se prezenta la solicitarea Parlamentului pentru a fi consultați pe toată durata examinării parlamentare. De asemenea, există prevederi privind rezerva de examinare parlamentară, care presupune ca în cazul în care Parlamentul începe analiza unei propuneri legislative comunitare, Guvernul informează Consiliul Uniunii cu privire la declanșarea procedurii de examinare de către Parlament.

România în 2012: perspective economice și potențial de dezvoltare

● Joi, 2 februarie, la hotel InterContinental, are loc conferința *România în 2012 - perspective economice*, care aduce în discuție teme legate de creșterea absorbției de fonduri europene, consumul și puterea de cumpărare a românilor în 2012, investițiile în sectorul public, Parteneriatul Public Privat, exporturile României, accelerarea proiectelor de infrastructură, perspectivele dezvoltării sectorului energetic și strategia energetică, oportunitățile și provocările agriculturii românești în 2012, cuantumul investițiilor străine directe, sectoarele cu cel mai mare potențial de creștere al investițiilor, finanțarea mediului de afaceri în 2012 și politicile fiscale, impactul acestora asupra mediului de afaceri. Evenimentul constituie un prilej de dezbateri, reunind într-un mediu dinamic reprezentanți de marcă din: Guvernul României, Banca Națională a României, ministere, companii de top din România, bănci, asigurări, experți financiari, analiști economici, consultanți și case de avocatură.

Pe coji de nucă

Împotriva corupției, ca la independență

Mioara VERGU - IORDACHE

Ni se spune și simțim pe propria piele că iar suntem cotropiți de un imperiu. Nu, nu vă gândiți la scenarii cu spioni, la război informațional, deși așa putea spune că nici ele nu pot fi excluse. Imperiul care ne asuprește este corupția. Războiul a fost declarat încă de la nașterea inamicului. Mai întâi cu blândețea specifică împotriva activității unui bebeluș, mai apoi, pe măsura maturizării acestuia, măcar declarativ, mijloacele de luptă s-au radicalizat. Acum, se află în plină desfășurare războiul total, cu toate armele, de toate dimensiunile. E drept, se luptă pe toate fronturile. Numai că inamicul este ca o caracatiță. Îi frângi un braț aici, îi apare altul, dincolo. Nu de puține ori mai puternic, mai sofisticat. Dar cum luptă bravii ostași anticorupție? Ca la Plevna, Grivița și Smârdan. Mai mult cu mâinile goale și, poate mai important, cu buzunarele goale. Cine sunt soldații? Românii cărora li se cere să respecte legea, să pună frâu oricărei tentative de corupție. Dar, ia cineva în calcul tentativa omului de a trăi mai bine, de a oferi propriilor copii o viață mai bună? Și dacă da, cine ce face? În toată lumea, angajatul, chiar dacă nu primește cât și-ar dori, primește cât să trăiască cel puțin decent și, mai

mult decât atât, având, atâta vreme cât respectă legea, locul de muncă asigurat. Statul are grijă de oamenii lui, de cei care îi sunt loiali în aplicarea și respectarea legilor. Ceea ce, la noi, este departe de a se întâmpla. Sunt românii atinși în însăși gena lor de corupție? Sunt predestinați acestui flagel încă din naștere? În niciun caz. Uneori, cedează din cauza sărăciei, din cauza mediului și a ineficienței bătăliei declarate cu insistență. În Războiul pentru Independență din 1877 s-a putut să fim învingători, chiar cu brațele goale. Nici inamicul nu avea arme prea grozave, nu comunica prin celular, prin satelit. În plus, în acel război sfânt românii luptau pentru o cauză pe care o înțelegeau, care nu favoriza pe unii și oprima pe alții. Era o cauză națională. Iar „național” nu avea nicio conotație peiorativă, „extremistă”. Veți replica faptul că și lupta anticorupție este tot o cauză națională. Adevărat. Dar ce a dovedit ea până acum? Ca înaintea interesului național a stat, cel puțin până acum, interesul personal sau cel de grup, de partid. Sigur, atunci când angajatului, public și nu numai, nu-i va mai fi foame, când interesul anticorupție va fi național, victoria va veni aproape de la sine.

Mihail Diaconescu, laureat al Premiului pentru Filosofie al Academiei Române

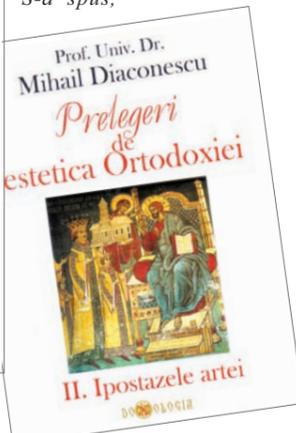
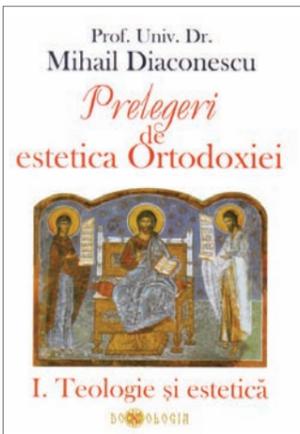
urmare din pag. 1

Comparat adeseori cu *Prelegerile de estetică* ale lui Hegel, cu *Estetica* lui Nicolai Hartmann, cu *Estetica* lui Benedetto Croce și cu *Estetica* lui Tudor Vianu, tratatul domnului profesor Mihail Diaconescu se caracterizează prin abordările sale interdisciplinare și transdisciplinare, dar mai ales prin consecvența cugetării speculative, care îl străbate. Principiile oferite de teologia dogmatică ortodoxă, teologia liturgică ortodoxă, patrologia ortodoxă (sunt utilizate operele Areopagitului, ale Sfântului Maxim Mărturisitorului, îndeosebi *Ambigua*, și ale altor mari doctrinari ai credinței creștine), de variatele teorii despre frumos, de istoria artei românești și europene, de logica formală, îndeosebi de preocupările pentru axiomatică, pentru definiții și pentru noțiunile de maximă generalitate (*genera generalissima*, indefinibilele), dar și de filosofia vieții, așa cum a fost ea practică de trăirii români – Nae Ionescu, Mircea Eliade, Dumitru Stăniloae (în opera sa de filosof al culturii), Nichifor Crainic, Mircea Vulcănescu, Vasile Băncilă, Constantin Noica, Traian Brăileanu (care este și unul dintre cei mai importanți sociologi din istoria culturii noastre), Virgil Bogdan, Petre Țuțea, Octav Onicescu (unul dintre marii matematicieni ai epocii sale), Arșavir Acterian și alții – au constituit puncte de plecare ferme pentru acapararea și riguroasele abordări teoretice întreprinse de profesorul Mihail Diaconescu în *Prelegeri de estetică Ortodoxie*.

Despre sinteza teoretică premiată recent de Academia Română, domnul profesor univ. dr. Ilie Bădescu a scris următoarele: *Domnul Mihail Diaconescu a dat în Prelegeri de estetică Ortodoxie una dintre lucrările fundamentale ale culturii noastre. Este o sinteză vastă, deschizătoare de noi perspective. Erudiția, spiritul analitic, puterea de disociere și valoarea demonstrațiilor așează această lucrare la înălțimea celor mai importante înfăptuiri teoretice românești. Suntem încredințați că Prelegeri de estetică Ortodoxie este o carte care rămâne,*

una dintre acele creații capabile să exprime specificul și pulsația unei culturi, să canalizeze și să întrețină în lectori noi disponibilități, noi vocații creatoare, noi energii spirituale, îndeosebi.

La rândul său, părintele dr. Teodosie Petrescu, Arhiepiscopul Tomisului, adăuga: *Domnul Mihail Diaconescu este nu numai unul dintre cei mai importanți romancieri ai literaturii noastre, ci și un strălucit spirit teoretic. Biserica recunoaște și binecuvăntează în Prelegeri de estetică Ortodoxie o lucrare de o înaltă ținută teologică, o îmbinare cu totul aparte de erudiție, acuritate analitică și critică, sistematizare și rigoare în demonstrații. E o sinteză care exprimă, în egală măsură, vocația constructivă a autorului, misiunea sfântă a culturii în care ne înscriem și atmosfera specifică teologiei românești. S-a spus,*

pe bună dreptate, că această lucrare nu are anticipare în europeană. E necesar să adăugăm însă că Prelegeri de estetică Ortodoxie ni se impune ca un rezultat firesc al ineputabilelor avuții spirituale pe care teologia noastră le-a acumulat pentru poporul român hristofor și pentru oamenii de pretutindeni. Lucrarea ziditoare de suflet a domnului Mihail Diaconescu este, mai ales, o importanță etapă, un nou și semnificativ început, în evoluția îndelungată și, adeseori, dramatică a dezbaterilor mereu reluate despre frumos

și despre contribuția deisivă a artelor la spiritualizarea omului și a lumii întregi însetate de Creatorul ei.

În studiul prefață *Filosofie, teologie și estetică în perspectiva rațiunii speculative*, care însoțește ediția a doua a tratatului premiat recent de Academia Română, domnul acad. Alexandru Surdu preciza: „Din punctul nostru de vedere, *Prelegeri de estetică Ortodoxie* este o lucrare ce ilustrează, în variate moduri și cu multe dovezi, relația străveche și puternică dintre filosofie și teologie, dar mai ales marile tradiții ale cugetării speculative europene. Ilustrează și resurecția excepțional de puternică a gândirii dialectico-speculative în zilele noastre. Pentru că această lucrare, ca teorie a frumosului, se remarcă prin deschiderile ei numeroase și revelatoare spre ontologie, ca știință a căutării Absolutului, spre culturologie, care pornește, în dezbaterile și deducțiile sale, de la cultul religios, respectiv de la relația străveche și complexă dintre **cult și cultură**, spre antropologia creștină, ce afirmă valoarea unică și marea demnitate a omului în univers, prin raportare la Dumnezeu Creatorul său, spre gnozeologia fundamentată revelațional și spre Adevărul descoperit prin credință și prin iubire, spre logica orientată de principiul **Causa Causarum**, spre existențialismul creștin și spre fenomenologia secolului al XX-lea, ea este un reper important în peisajul vast, frământat și, mai ales, contradictoriu al cugetării estetice contemporane.

Faptul că lucrarea *Prelegeri de estetică Ortodoxie* a fost elaborată în zilele noastre ca un act necesar, respectiv ca «un răspuns» la provocările întreținute de tendințele antispiritualiste este semnificativ pentru evoluția generală a culturii române și europene, dar, mai ales, pentru resurecția puternică a cugetării dialectico-speculative, ferm orientate metafizic, în cele mai variate domenii teoretice.”

Noutatea, originalitatea profundă și forța de impact a tratatului *Prelegeri de estetică Ortodoxie* demonstrează cu prisosință faptul că gândirea speculative este singura aptă să ne introducă în străvechea și fundamentala problemă a transcendenței, dar și în variatele ipostaze ale frumosului, așa cum sunt ele gândite și percepute în zilele noastre.

Premiul pentru filosofie acordat de Academia Română domnului Mihail Diaconescu încununează o creație teoretică fundamentală, una dintre cele mai importante realizate în istoria esteticii românești și europene.

Engleza fără profesor

Emo-kids, emo-style, emo-scene

În ziua de azi dacă nu ești măcar traducător autorizat din limba engleză nu ai nicio șansă să fii cool. Cum să te descurci în avalanșa aceasta de tendințe, care dispar la fel de misterios cum au apărut? Toate acestea vin fără traducere în limba română. Spre exemplu, trendul *emo*, care a atins apogeul în anii 2007 – 2008. Desigur, o traducere în limba română nu ar mai suna la fel de... cool, ar fi vorba doar de niște tineri care suferă de melancolie, de plictiseală cronică. Am putea folosi termenul de hipersensibilitate.

Îi întâlnim zilnic în tramvai sau pe stradă, nu ai cum să îi ratezi, poartă uniformă: haine de culoare închisă, largi, *conversi* – adică teniși. Curentul *emo* își are rădăcinile în America, de unde vin mai toate influențele. Pe la sfârșitul anilor 80 și începutul anilor 90, un gen de muzică avea să influențeze generații întregi de tineri. O amprentă puternică a lăsat-o *Rites of Spring*, o formație post-hardcore din Washington D. C. Deci, totul a pornit de la muzică: *emo* era un subgen al rockului. Evoluția este una treptată, se dezvoltă un câmp lexical. *Emo-kids*, cei care ascultau muzica, adoptă vestimentar *emo-style*, *emo-make-up* și reacționează în stilul *emo-scene*. În general, e complicat să fii *emo*, dar, dacă nu știi limba engleză, este imposibil.

Azi, starea depresivă, anxioasă, apatică a tinerilor nu mai este pusă numai pe seama existenței curentului *emo*, există alți țapi ispășitori – *facebook*, *myspace*, *twitter* etc, dar despre rețele de socializare și imaginea virtuală a tinerilor data viitoare.

Corina GHIGA

În răspăr

Irlandezul norocos și povestea lui defaimătoare

Gabriel NĂSTASE

Un irlandez de 33 de ani, stabilit în Canada și pe care l-a pus dracu' să facă o vizită în România, a fost tâlhărit în personalul de Slobozia. Bandații i-au luat toți banii și actele (ba chiar și biletul de avion cu care urma să se întoarcă acasă), apoi l-au aruncat din mers, pe ușa vagonului, între stațiile Bărăganu și Făurei. Omul a scăpat, ca prin minune, doar cu câteva zgârieturi și, bineînțeles, cu o spaimă zdravănă. Polițiștii de la Biroul Transporturi au demarat o anchetă.

Știrea, ajunsă pe monitoarele din toate redacțiile, poate părea unora banală. Și totuși.

Nu știu cu ce scop a ajuns temerarul irlandez prin Bărăgan, ce dor de preerie ori de aventură l-o fi îndemnat să schimbe liniștita Canadă (poate prea liniștită?) cu plaiul nostru tot mai puțin mioritic și tot mai mult cu alură de ținut al fărâdelegii ori al nimănu. Se poate să fi venit pentru ceva afaceri, deși, cum bine se știe cam prin toată lumea, să faci, azi, afaceri în România e sinonim cu a-ți pune singur ștreangul de gât! Se mai poate să fi venit în căutare de ceva amor; căci și asta se știe bine: în vremea din urmă, fetele noastre au devenit faimoase datorită frumuseții și, mai ales, a disponibilității lor. Sau, se poate ca omul să fie reprezentantul cine știe cărui mare studiu cinematografic în căutare de locații, așa cum, tot în vremea din urmă, ne-am obișnuit. Această explicație pare cea mai ispititoare pentru românul care mai speră ca țărișoara să fie remarcată de obștea internațională și pentru alte subiecte decât cele cu țigani, gunoaie, copii handicapați, corupție generalizată și justiție neputincioasă.

Din păcate pentru „românul de bine”, iubitor de țară și plecător de frunte, sub povara rușinii pe care i-o aduc miile de conaționali dedați la jafuri și crime prin întreaga lume, această speranță e situată într-un viitor tot mai greu de întrezărit. În ciuda promiselor măsuri de eradicare grabnică a criminalității de tot felul, realitatea românească nu se schimbă cu nimic. În loc să prindă hoții și tâlharii, polițiștii și judecătorii se agită pentru te miri ce cauze mărunte ori ridică din umeri plictisiți. Dintr-o altă știre, care bănuie zilele astea pe toate televizoarele, am aflat cum zeci de polițiști de la secțiile unu și trei din Capitală au fost demascați de mascați în legătură cu mai multe acte de corupție.

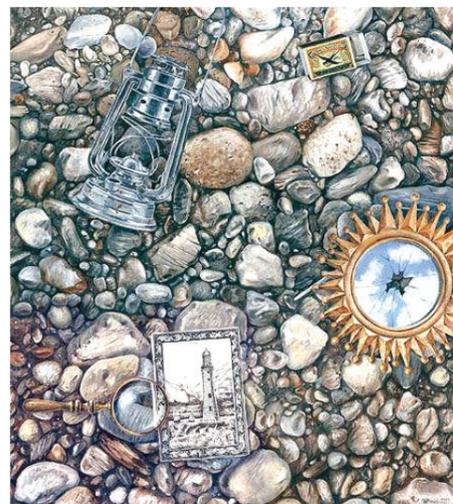
Ce-o fi căutat irlandezul, cu personalul, prin Bărăgan, la ceas de seară, e încă greu de presupus. Cu siguranță, însă, că norocosul – căci, pe bună dreptate, așa trebuie să se considere – nu poate fi acuzat, când își va depăna păniile din Bărăgan, că a fost plătit cu o sape ne compromiță!

Invitațiile Doamnei Pictura

Niculiță Florin Dărăștean - artistul total

Aristotel BUNESCU

Dragi cititori, mă grăbesc să vă prezint, cu mare bucurie, un artist total. El răspunde la numele Niculiță Florin Dărăștean și este trăitor în Timișoara. L-am descoperit ca pictor de mare talent, apoi am văzut că este un grafician de valoare. Cu uimire am observat că fotografiile sale sunt secțiuni în timp, care ilustrează convingător o realitate pe care o observăm rareori, cea calmă, liniștită și armonioasă de lângă noi. Am văzut obiecte făcute de designerul Niculiță Florin Dărăștean, iar, la final, am rămas impresionat de volumele sale de poezie. Dacă mai punem la socoteală că este un soț atent și un tată foarte grijuliu, vă dați seama că protagonistul acestor rânduri este și un om exemplar. Soția sa este artista Magda Dărăștean. (Are niște arlechini superbi!). Fata lor

se numește Mădălina Dărăștean. Este deocamdată în clasa a III-a și, după cum mărturisește tatăl, între atâtea lucruri dedicate artelor, are toate șansele să meargă pe drumul bătătorit deja de părinți. Chiar așa l-am cunoscut pe Niculiță Florin Dărăștean.

Ca și alți mulți admiratori ai săi, l-am remarcat întâi pe pictorul suprarealist. Peste puțin timp, cu surprindere am văzut că este și un iconar destoinic. Aici vreau să mă opresc, preț de câteva cuvinte, pentru a remarca lucrări ca *Sfântul Gheorghe*, *Arhanghelul Mihail*, *Sfântul Ioan Botezătorul*, *Crucifix*, *Trinitate*, *Chipul lui Iisus*. Apropo de chipuri. Domnul Dărăștean este și un mare portretist. El face, în doar câteva trăsături, figura umană și o plasează în eternitate. O parte însemnată din sufletul meu a rămas atașată de ciclul său intitulat *Lucruri pierdute*. Aici intră flori, sunete, mesaje, pasiuni.

Panourile sale de grafică, monumente impresionante din Timișoara, București etc, sunt făcute cu o migală de bijutier. Mulți oameni care sunt sensibili la apariția unui artist aparte au remarcat, la rândul lor, forța domnului Dărăștean. Iată, spre exemplu, cuvintele Anei Blandiana, scrise în legătură cu volumul său intitulat *La porțile zădărnice*, editat în anul 2004: *Niculiță Dărăștean face parte dintre acei artiști pentru care -*

Născut în 2 aprilie 1971, Halmagiu, Arad • membru colaborator al *Uniunii Artiștilor Plastici* - Filiala Timișoara • licențiat în Arte Decorative și Design, *Universitatea de Vest Timișoara* • absolvent al Universității *Tibiscus*, Facultatea de Design • absolvent al Școlii de Artă Arad, specializarea Grafică, clasa prof. Ioan Cott • Numeroase expoziții personale și colective.

asemenea vechilor chinezi - arta are o unică esență, pe care artistul o poate turna în recipientele unor mesteguguri diferite, atâtea câte este în stare să stăpânească. Pictor, grafician, designer, fotograf, poetul care se dezvăluie în această frumoasă - în mai multe sensuri - carte este un alter ego, un alt avatar, al unuia și același artist aplecat cu emoție și curiozitate asupra capacității diverselor mijloace de expresie de a-i transmite mesajul artistic. Alte volume ale sale sunt Deriva sentimentelor și Poeme fără cuvinte.

Mai alege un singur citat din vasta colecție a declarațiilor memorabile despre Niculiță Florin Dărăștean. Este vorba despre cuvintele lui Gheorghe Achiței despre acuarelele sale: *Ceea ce mi se pare îndeosebi demn de subliniat este ambiția lui Dărăștean de a exploata prin excelență virtuțile unei tehnici, ignorată și disprețuită de pictorii tineri, dar care se dovedește de mare rafinament: acuarela.*

Nu o să fii foarte mirat dacă, în viitoarele zile, o să aflu că are și alte veleități artistice. Că dansează, spre exemplu, că joacă teatru, ori cântă superb șansonete. Îmi depun deja candidatura la postul de secretar general al Fan Clubului Niculiță Florin Dărăștean.

Pasiune fără bariere

Bucăți de istorie

Sunt pasionat de istorie. Știu că această „boală” nu are leac. Cel care se face vinovat de „infecțarea” mea cu acest microb este adânc cuibărit în interiorul meu. Vorbesc evident de „profil” de istorie din generală, un tip înalt, mereu impecabil (îmbrăcat la patru ace) și cu ochelarii sprijiniți pe nas. Faptul că știa cum să facă un spectacol din lecțiile de istorie, m-a făcut ca într-o zi să mituesc un coleg cu câteva eugenii ca să mă lase în locul lui la opționalul de istorie. Peste ani, aveam să fiu recunoscător acestui gest. Un gest, care m-a salvat din calea notelor muzicale. De fiecare dată când aveam *Muzică*, profesoara mă/se menaja zicându-mi: *Mihăiță, te rog să nu cânji*. Când am mai crescut am înțeles că vocea mea groasă era total nepotrivită pentru corul școlii. Așa că mi-am găsit diverse hobby-uri, mai mult sau mai puțin excentrice pentru puștanul de atunci: numismatică, filatelia și cărțile poștale. Bunica dinspre mamă a fost cea care care mi-a pus în palmă primii bani vechi. Deși erau banalii lei nichelați din '66, bunica mi-a atras atenția să nu care cumva să-i pierd. Nu i-am pierdut. În schimb am început să adun tot mărunțișul de prin

buzunarele hainelor din cuier. Pentru mine, toți bănuții argintii erau buni de colecție. Asta până într-o după-amiază, când m-a prins mamaia...

Filatelia am descoperit-o întâmplător când, cotrobăind prin ghiozdanul de școlărită al mamei mele, am dat de câteva timbre socialiste. În timp, clasorul s-a umplut. La sfârșitul clasei a VIII-a, un coleg de clasă mi-a dăruit colecția lui de timbre. Ultima achiziție datează de acum câțiva ani când, de la un târg de vechituri, mi-am luat seria de timbre cu stemele județelor, *Casa Școlii* și două serii cu mașini românești. Toate la un leu nou. Greu a fost să o conving pe maică-mea să mă lase să bag în casă cele câteva sute de cărți poștale găsite într-o zi pe stradă. *Vechiturile sunt pline de microbi*, suna de obicei sentința, menită să mă protejeze. *Sunt o bucată de istorie*, încercam eu să o îmbunzez. *O istorie pe care cineva tre' să o păstreze. Pentru posteritate, nu?*, se mă întreba mama. *Ai să vezi, când o să fiu eu bătrân, or să valoreze mulți bani. Când ai să fii tu bătrân...* ofta mama și „războiul” se încheia cu o remiză. Asta până când aduceam în casă alte bucăți de istorie (*vechituri*): cărți, ziare de odinioară... În

vremea din urmă, am tot dat banii de covrigi pe tot felul de „efecte” cu tematica metroului bucureștean. Totul în numele pasiunii. Oficial, îmi erau necesare pentru elaborarea lucrării de licență. Mai greu a fost să explic la ce îmi trebuie ditamai tabla din botul unei rame de metrou casată. *Știi, mamă, pasiunea presupune multe sacrificii. Un astfel de sacrificiu este cel din mâna mea*. Evident

că, după o asemenea „pledoarie”, maică-mea a început să râdă, iar, în cele din urmă, a admis: *Ai dreptate. Așa că începând de mâine te ocupi de piață...* Acesta era compromisiul la care am ajuns cu „șefa” după ce i-am făcut casa muzeu. Pasiunea nu ține cont de bariere. Enjoy!

Mihăiță ENACHE

Expoziție omagială
Carol Popp de Szathmáry

Cu ocazia împlinirii a 200 de ani de la nașterea artistului fotograf Carol Popp de Szathmáry Institutul Cultural Român din Budapesta, în colaborare cu Asociația Artiștilor Fotografi din România (AAFR), organizează o expoziție omagială cu fotografii originale prezentate de Attila Molnár și expozate digitalizate realizate de AAFR. Expoziția va fi deschisă între 17 ianuarie și 29 februarie 2012.

Carol Pop de Szathmáry este considerat ca unul dintre primii 10 fotografi din Europa. Ziua nașterii sale a fost declarată *Ziua Artei Fotografice în România*. Expoziția a fost vernisată de Ștefan Tóth, președintele Asociației Artiștilor Fotografi din România, urmată de o prelegere despre viața și munca artistului expusă de Attila Molnár, cercetător al vieții și muncii lui Carol Popp de Szathmáry.

Carol Szathmari s-a născut la Cluj, la 11 ianuarie 1812, și a trecut în neființă pe 3 iulie 1887, la București. Deși avea cetățenie

austriacă, Szathmari a preferat să lucreze în Țara Românească și a surprins schimbările prin care a trecut țara sub conducerea a trei domnitori diferiți. A fost primul fotograf de artă și documentarist din Regatul Român, fotograf oficial al domnitorului Alexandru Ioan Cuza și al regelui Carol I. El a urmat cursurile Colegiului Reformat din Cluj și l-a avut profesor de desen pe Samuel Nagy. Cu toate că lucra la Vistierie și la Gubernia Ardelenească din Sibiu, unde făcea naveta de două ori pe săptămână, acest lucru nu l-a împiedicat să devină ucenicul lui Franz Neuhauser, un pictor vienez stabilit în Sibiu. În atelierul lui a studiat portretistica, iar modelele sale au fost burghezii înstăriți și moșierii din împrejurimi. Între 1860-1870, Carol Popp de Szathmari a publicat un volum cu 100 de fotografii care ilustrează, printre altele, întâlnirea lui cu Ferenc Liszt în Pisa, călătoriile lui în Turcia și în Rusia etc. Este recunoscut de mulți specialiști ca fiind primul

fotografist de război, fotografiind o perioadă îndelungată Războiul Crimeei. Carol Szathmari a fost primul care a realizat imagini panoramice și a căutat unghiuri care să îi permită o vedere de ansamblu. Szathmari mergea adesea în Turul Colței, pe Dealul Mitropoliei, pe Dealul Spirii sau pe Dealul Filaret. Însă, dincolo de importanța documentară a imaginilor, Szathmari a reușit să facă niște fotografii valoroase în sine, prin care a reușit să transmită atmosfera din Țara Românească a secolului XIX.

Fiecare pasăre pre limba ei pierde

În primăvara lui 1993 am simțit că va veni o zi în care demersurile unor lideri UDMR vor căpăta efect de bumerang. Nu am calități paranormale. La sediul Comunității Europene îl „interogam”, colocvial, pe un oficial, din Direcția de politică, despre ceea ce știe despre România, despre istoria sa și mai ales despre prezent. Din fericire, știa multe. Din nefericire, nu părea să poată face ceva cu ceea ce știa. Știa, de pildă, că Basarabia este pământ românesc, dar mi-a precizat, imediat, că granițele sunt inviolabile și deja stabilite. Știa că România are sorginte latină. Știa că multe vârfuri culturale, cu care se mândrește întreaga lume, au părinți români. Știa că în România trăiesc mai multe naționalități, ca de altfel în mai toate țările lumii. Despre drepturile lor în raport cu naționalitatea majoritară credea, referindu-se la cele pe care le socotea mai numeroase, țigani (eram în 1993, termenul român încă nu se folosea) și maghiarii, că „țigani nu știu să ceară”-

lucrurile s-au schimbat mult - iar „maghiarii exagerează în pretențiile lor” - lucrurile nu s-au schimbat. Așadar, la Bruxelles existau, încă din 1993, oficiali care știau despre anumite exagerări. Ceea ce nu a împiedicat Comunitatea Europeană, Consiliul European, să tragă România de urechi de câte ori a avut prilejul. Să ne pună la colț pe coji de nucă

Cronica
gri

Probabil așa a trebuit, nu eram convingători, diplomația și politica românească nu argumentau suficient, sau, poate, argumentau prea mult. Am știut, însă, că va veni o zi când adevărul va ieși la iveală. Pentru că nu degeaba a sintetizat înțelepciunea românească: „Fiecare pasăre pre limba ei pierde”.

Recenta pretenție a primarului orașului Sfântu Gheorghe, Arpad Antal, cum că, în zonele românești în care sunt prepon-

derent maghiari, „românii ar trebui să învețe și ei limba maghiară” și că „încercarea autorităților române de a-i obliga pe maghiari să iubească statul român poate fi sinonim cu un viol”, nu mă afectează prin conținutul ei. Îl caracterizează pe cetățeanul român de naționalitate maghiară Arpad Antal. Nu mă afectează pentru că este necesar ca lipsa de loialitate să „piară pre limba ei”. Mi-e teamă însă că astfel de atitudini vor exacerba extremismul, suspiciunile. Pentru că dacă eu, un alt cetățean român, anonim, care-și vede de treburile lui, care nu este interesat de naționalitatea interlocutorului, ci doar de calitatea lui umană și profesională, mă îndoiesc de loialitatea concetățenilor noștri, oare ce-o fi în mintea celor aflați într-o relație mai directă cu ei, ce-o fi în minți ceva mai incise?! Oricum, contez pe bumerangul pretențiilor exagerate...

Mioara IORDACHE

Filmul de pe Bulevardul Capucinelor

37

Silviu ȘERBAN

Patru povești paralele sub aceeași metaforă

Aproximativ opt ore, atât proiectase inițial regizorul D. W. Griffith că va dura filmul său, *Intolerance*, însă, dificultățile distribuitorilor l-au înduplecat până la urmă să ajusteze dimensiunile la mai puțin de jumătate. Succesul *Nașterii unei națiuni* i-a asigurat lui Griffith fondurile necesare pentru construcția unor decoruri de neimaginat la vremea aceea, din ale căror fragmente se mai păstrează și azi la Hollywood, iar costurile de producție ale filmului s-au ridicat la cifra-record de două milioane de dolari, sumă egalată abia zece ani mai târziu, în 1926. În același timp însă, *Intolerance* reprezintă cel mai mare eșec din istoria cinematografului din punct de vedere al recepției la vremea difuzării sale, Griffith ne mai

recuperându-și banii investiției niciodată, iar producătorul Wark Producing Company declarându-și falimentul în 1921. Eșecul comercial de moment nu a împiedicat generațiile următoare să aprecieze *Intolerance* ca fiind cel mai important film al lui Griffith și o excepțională realizare din perioada filmului mut.

Așa cum anunță chiar regizorul printr-un insert în debutul filmului, *Intolerance* constă din montarea în paralel a patru povești situate în perioade istorice diferite: o poveste modernă, desfășurată în America începutului de secol XX; o poveste medievală, având ca subiect masacrul din „Noaptea Sfântului Bartolomeu” din Franța Caterinei de Medici și a fiului său, regele Carol al IX-lea; o poveste iudaică ce înfățișează prin câteva secvențe semnificative pentru tema filmului faptele și crucificarea lui Iisus; o poveste antică referitoare la căderea Babilonului sub dominația perșilor lui Cyrus al II-lea. Fondul comun al celor patru linii narative diferite se vrea a fi ideatic, tema intoleranței. Tehnic, legătura dintre poveștile paralele este asigurată prin imaginea unei mame (Lilian Gish), balansând un leagăn, așezată sub metafora atemporalității sugerată de citarea unor versuri din *Fire de iarbă* (*Leaves of grass*) al lui Walt

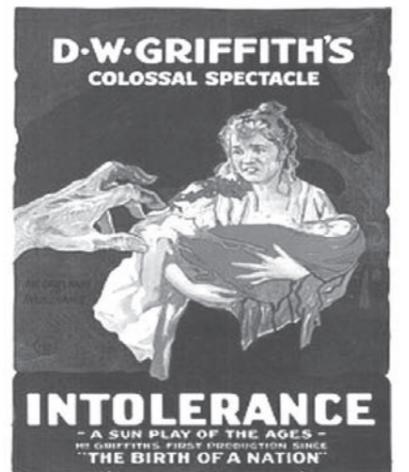
Whitman: *Din leagăn ieșită, la nesfârșit legănând / unind prezentul cu timpul ce vine / cântăreț al durerilor și bucuriilor*. Axul tematic este adus de povestea modernă, realizată anterior sub titlatura de *The Mother and the Law* (*Mama și legea*), celelalte trei ilustrând istoric sensurile primei. Semnificativ este faptul că eroii poveștii moderne nu au nume, Griffith sugerând tipare umane și nu cazuri particulare: *The Dear One* (Mae Marsh), *The Boy* (Robert Harron), *The Friendless One* (Miriam Cooper), *Musketeer of the Slums* (Walter Long). *The Dear One* și *The Boy*, victimele intoleranței în episodul modern, sunt asociate cu victimele celorlalte importante momente ale istoriei universale: prințul Balthazar (Alfred Paget) și războinică-i devotată, *The Mountain Girl* (Constance Talmadge), eroina secundară a filmului, din episodul căderii Babilonului; Iisus (Howard Gaye) în povestea iudaică, cea mai scurtă dintre toate, insistându-se doar pe câteva secvențe, minunile lui Hristos la Nunta din Cana Galileii, judecarea adulterului Mariei

Intolerance
(D.W. Griffith, 1916)

Magdalena și crucificarea; hughenotii Gaspard al II-lea de Coligny (Joseph Henabery), Brown Eyes (Margery Wilson) și Prosper Latour (Eugene Pallette) din episodul masacrului din „Noaptea Sfântului Bartolomeu”. De cealaltă parte sunt promotorii intoleranței: domnul și doamna Jenkins (Sam de Grasse și Vera Lewis) alături de *The Vestal Virgins of Uplift*, apărători ai puritanismului; preotul babilonian (Tully și pregătirea pentru

preotului lui Bel-Marduk, intrarea în cetate a perșilor și uciderea babilonienilor; crucificarea lui Iisus; măcelărirea hughenotilor de către gârziile regelui catolic al Franței. Episodul modern însuși propune o desfășurare în paralel a acțiunii, pregătirea execuției

Toate aceste analogii peste timp sunt facilitate de montajul în paralel al lui Griffith, secvențele celor patru povești alternând cu o ritmicitate din ce în ce mai mare pe măsură ce filmul se apropie de final. Astfel că, punctele culminante ale tuturor celor patru episoade se desfășoară aproape simultan: condamnarea la moarte prin spânzurare a lui *The Boy* și pregătirea pentru execuție; trădarea preotului lui Bel-Marduk, intrarea în cetate a perșilor și uciderea babilonienilor; crucificarea lui Iisus; măcelărirea hughenotilor de către gârziile regelui catolic al Franței. Episodul modern însuși propune o desfășurare în paralel a acțiunii, pregătirea execuției

lui *The Boy* fiind montată alternativ cu acțiunea ofițerului *Kindly Heart* (Tom Wilson) și *The Dear One* de a găsi adevăratul ucigaș al lui *Musketeer of the Slums*, crimă pentru care *The Boy* fusese pe nedrept condamnat la moarte.

Sfârșitul anului 1929 aduce la Hollywood schimbarea de perspectivă în producția cinematografică, majoritatea companiilor orientându-se către turnarea filmelor sonore. În ciuda acestei evoluții, Charles Chaplin decide să-și producă următorul său film, la care începuse filmările în 1928, tot ca film mut. Este vorba de *City Lights* (*Luminiile orașului*), difuzat în 1931, peliculă ce-i va aduce un succes impresionant, determinându-l pe Chaplin să continue această direcție și să sfideze tendința majoritară de la acea vreme.

Programul Televiziunii și Radioului România de Măine

LUNI – 23 ianuarie 2012

06:00 **Lumea sportului**
Emisiune de Cristina Matei

06:30 **Ecumenica**
Emisiune de Sorin Bejan

07:30 **Recital muzical**
Emisiune de Dumitru Cucu

08:00 **Stele de mâine**
Emisiune de Dumitru Lupu

08:30 **Film serial – Frații Karamazov**
(Rusia)

09:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
11:20 *Promo*

11:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

12:30 **Film documentar – Tehnologia azi**

13:00 **Ce faceți cu timpul liber**
Emisiune de Violeta Screciu

13:30 **Magazin tv**
Emisiune de Marius Voicu

14:00 **TVRM-edicina** Prof. univ. dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs.

14:58 *Promo USH*

15:00 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
16:20 *Promo*

16:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

18:00 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia) ep. 4

18:50 **Șlagăr fix**
Emisiune de Sorin Lupașcu

19:00 **Panteon**
Emisiune de Neagu Udroui

19:30 **Viața de român!**
Emisiune de Simona Șerban

20:00 **Azi pentru ieri și mâine**
Emisiune de Corneliu Toader

20:30 **Știință și spiritualitate**
Emisiune de Alexandru Mironov

21:30 **Românul cetățean european**
Emisiune de Cristina Păușan Nuică

22:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**

23:00 **Ce faceți cu timpul liber (r)**

23:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia)**

00:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv*(r)**

04:00 **La sugestia telespectatorilor (r)**

05:00 **Invitatul de la ora 13 (r)**

MARȚI – 24 ianuarie 2012

06:00 **Mișcare și sănătate**
Emisiune de Cristina Matei

06:30 **Românul cetățean european**
Emisiune de Cristina Păușan Nuică

07:00 **Academia copiilor**
Emisiune de Irina Haideț

08:30 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia)

09:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
11:20 *Promo*

11:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

13:00 **Invitatul de la ora 13**
Emisiune de Sorin Lupașcu

14:00 **Performerii în arenă**
Emisiune de Teodora Vlad

14:30 **Tinere talente**
Emisiune de Dumitru Cucu

15:00 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
16:20 *Promo*

16:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

18:00 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia) ep.5

18:50 **Șlagăr fix**
Emisiune de Sorin Lupașcu

19:00 **Lumea văzută de aproape**
Emisiune de Neagu Udroui

20:00 **Azi pentru ieri și mâine**
Emisiune de Corneliu Toader

20:30 **Nocturna**
Emisiune de Mugur Popovici

22:00 **Nimic fără lege**
Emisiune de Florin Făiniși

22:30 **Cronica scepticului**
Emisiune de Cristian Român

23:00 **Cafe concert**
Emisiune de Sorin Petre

23:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia)**

00:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv*(r)**

04:00 **Nocturna (r)**

05:00 **Recital muzical (r)**

MIERCURI – 24 ianuarie 2012

06:00 **Confesiuni neprogramate**
Emisiune de Mugur Popovici

06:30 **Portrete și consemnări**
Emisiune de Cezar Lungu

07:00 **Știință și spiritualitate**
Emisiune de Alexandru Mironov

08:00 **Stele de mâine**
Emisiune de Dumitru Lupu

08:30 **Film serial – Pană și spadă**
(Rusia)

09:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
11:20 *Promo*

11:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

13:00 **Viața fără fard**
Emisiune de Ciprian Vasilescu

14:00 **TVRM-edicina.**
Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.

15:00 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
16:20 *Promo*

16:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

18:00 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia) ep. 6

18:50 **Șlagăr fix**
Emisiune de Sorin Lupașcu

19:00 **Academica – Economia pentru cine?**
Emisiune de Ilie Șerbănescu

20:00 **Azi, pentru ieri și mâine**
Emisiune de Corneliu Toader

20:20 **Seara românilor**
Emisiune de Georgeta Nucu (r)

22:00 **Virtuți și vicii**
Emisiune de Alexandru Lucinescu

22:30 **Istoria cu învățătură**
Emisiune de Valeriu Răpeanu

23:30 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia)

00:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv*(r)**

04:30 **Istoria cu învățătură (r)**

05:00 **Lumea văzută de aproape (r)**

JOI – 25 ianuarie 2012

06:00 **Performerii în arenă**
Emisiune de Cristian Vasile

06:30 **Istoria cu învățătură**
Emisiune de Valeriu Răpeanu

07:30 **Mini tv show**
Emisiune de Irina Haideț

08:00 **Stele de mâine**
Emisiune de Dumitru Lupu

08:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia)**

09:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
11:20 *Promo*

11:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

13:00 **Cinefilia**
Emisiune de Daniel Paraschiv

14:00 **TVRM-edicina.** Prof. univ. dr. Andrei Fircă la dispoziția dvs

15:00 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
16:20 *Promo*

16:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

18:00 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia) ep. 7

18:50 **Șlagăr fix**
Emisiune de Sorin Lupașcu

19:00 **Agricultura și alimentația**
Emisiune de Constantin Predilă

20:00 **Azi, pentru ieri și mâine**
Emisiune de Corneliu Toader

20:30 **Teatru în fotoliul de acasă**

22:00 **Portrete și consemnări**
Emisiune de Cezar Lungu

22:30 **Viața fără fard**
Emisiune de Ciprian Vasilescu

23:30 **Film serial**
Pană și spadă (Rusia)

00:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv*(r)**

04:00 **Teatru în fotoliul de acasă (r)**

05:00 **Film documentar – Paris (r)**

VINERI – 26 ianuarie 2012

06:00 **Film documentar – Tehnologia azi**

06:30 **Nimic fără lege**
Emisiune de Florin Făiniși

07:00 **Scena ca istorie**
Emisiune de Violeta Screciu

08:00 **Stele de mâine**
Emisiune de Dumitru Lupu

08:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia)**

09:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
11:20 *Promo*

11:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

13:00 **La sugestia telespectatorilor**
Emisiune de Viorel Popescu

14:00 **Confesiuni neprogramate**
Emisiune de Mugur Popovici

14:30 **Mașina timpului**
Emisiune de Cristian Român

15:00 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***
16:20 *Promo*

16:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

18:00 **Film serial – Pană și spadă (Rusia) ep. 8**

18:50 **Șlagăr fix**
Emisiune de Sorin Lupașcu

19:00 **Nocturna**
Emisiune de Mugur Popovici

20:00 **Azi, pentru ieri și mâine**
Emisiune de Corneliu Toader

20:30 **Între alb și negru**
Emisiune de Simona Șerban

21:30 **Casă dulce românească**
Emisiune de Cătălin Maximiuc

22:30 **Cinefilia.** Emisiune de actualitate, educație și cultură cinematografică

Emisiune de Daniel Paraschiv

23:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia)**

00:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv*(r)**

04:00 **Cinefilia (r)**

05:00 **Între alb și negru (r)**

SÂMBĂTĂ – 27 ianuarie 2012

06:00 **Film documentar – Tehnologia azi**

06:30 **Ghiozdanul cu surprize**
Emisiune de Carmen Fulger

07:30 **Miorița**
Emisiune de Ioan Filip

08:00 **Stele de mâine**
Emisiune de Dumitru Lupu

09:00 **Deutsche Welle**
Emisiune de Ramona Popescu

09:30 **Teleamfiteatru Spiru Haret tv***

11:00 **Academia copiilor**
Emisiune de Irina Haideț

12:30 **Cronica scepticului**
Emisiune de Cristian Român

12:57 *Promo*

13:00 **Har et party**
Emisiune de Carmen Fulger

14:00 **Avanpremieră**
Emisiune de Marius Voicu

14:30 **Total weekend cu Sorin Lupașcu**

15:58 *Promo*

16:00 **Film documentar – Cinemagia ep. 4**
Emisiune de Mihaela Mihailide

16:30 **Cinepanorama**
Emisiune de Eugen Atanasiu

17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**

18:00 **Film documentar – (China) (I)**
Conform reglementărilor CNA filmul poate fi vizionat de copii cu

acordul părinților; istoric, acțiune (2004); Filmul prezintă lupta pentru putere dinte două mari dinastii ce au condus destinele Chinei, dinastia Yue și dinastia Wu

20:00 **Seara românilor**
Emisiune de Georgeta Nucu

22:00 **Lumea sporturilor**
Emisiune de Cristina Matei

22:30 **Film artistic – POȘTAȘII DIN MUNȚI (China)**

00:00 **Din sălile de spectacol**
Emisiune de Mihai Darie

00:30 **Total weekend cu Sorin Lupașcu (r)**

02:00 **Har et party (r)**

03:00 **Concert (r)**

04:00 **Seara românilor (r)**

DUMINICĂ – 28 ianuarie 2012

06:00 **Cinepanorama (r)**

06:30 **Recital muzical**
Emisiune de Dumitru Cucu

07:00 **Casă dulce românească**
Emisiune de Cătălin Maximiuc

08:00 **Stele de mâine**
Emisiune de Dumitru Lupu

08:30 **Deschide cartea!**
Emisiune de Alexandru Mironov

09:00 **Ghiozdanul cu surprize**
Emisiune de Carmen Fulger

10:00 **Ecumenica**
Emisiune de Sorin Bejan

11:00 **Deutsche Welle**
Emisiune de Ramona Popescu

11:30 **Magazin tv**
Emisiune de Marius Voicu

12:00 **Mașina timpului**
Emisiune de Cristian Român

12:30 **Scena ca istorie**
Emisiune de Violeta Screciu

13:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional.**
Emisiune de Ioan Filip

14:00 **Concert**
Emisiune de Dumitru Cucu

15:00 **Șlagăr fix**
Emisiune de Sorin Lupașcu

16:00 **În căutarea folk-ului pierdut**
Emisiune de Maria Gheorghiu

17:00 **Mini tv show**
Emisiune de Irina Haideț

17:30 **Film artistic – (II)**
Conform reglementărilor CNA filmul poate fi vizionat de copii cu acordul părinților; istoric, acțiune (2004); Filmul prezintă lupta pentru putere dinte două mari dinastii ce au condus destinele Chinei, dinastia Yue și dinastia Wu

19:30 **Grădina cu statui**
Emisiune de Neagu Udroui

20:30 **Galele TVRM organizate de Societatea Națională Spiru Haret pentru Educație Știință și Cultură**
Emisiune de Georgeta Nucu

22:00 **Mișcare și sănătate**
Emisiune de Cristina Matei

22:30 **Film artistic – Jack London (SUA)**

00:00 **Cafe concert**
Emisiune de Sorin Petre

00:30 **Film artistic**

03:30 **Galele TVRM (r)**

05:00 **Scena ca istorie (r)**

* Emisiune realizată în cadrul Departamentului *Învățământ*

RADIO

LUNI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache

13.00-16.00 – **Frecvența obligatorie**
Realizator: Alina Toma

16.00-19.00 – **Verde-n față**
Realizator: Otilia Zamfir

19.00-22.00 – **Destreșarea**
Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-01.00 – **Printre Rânduri** (reluare)
Realizator: Otilia Zamfir

02.00-07.00 – **Night Fever**

MARȚI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache

13.00-14.00 – **Invitatul de la 13**
Realizator: Sorin Lupașcu

14.00-16.00 – **Frecvența obligatorie**
Realizator: Alina Toma

16.00-19.00 – **Fresh News**
Realizator: Otilia Zamfir

19.00-22.00 – **Destreșarea**
Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-02.00 – **Povești nespuse** (reluare)
Echipe RRM Student FM

02.00-07.00 – **Night Fever**

MIERCURI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache

13.00-16.00 – **Frecvența obligatorie**
Realizator: Alina Toma

16.00-19.00 – **Verde-n față**
Realizator: Otilia Zamfir

19.00-22.00 – **Destreșarea**
Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-02.00 – **80 Remember** (reluare)
Realizator: Robert Tache

02.00-07.00 – **Night Fever**

JOI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache

13.00-16.00 – **Frecvența obligatorie**
Realizator: Alina Toma

16.00-19.00 – **Verde-n față**
Realizator: Otilia Zamfir

19.00-22.00 – **Destreșarea**
Realizator: Maria Ilie

22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-01.00 – **Metalmorfoza**
Realizator: Marru

01.00-07.00 – **Night Fever**

VINERI

07.00 -10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan

10.00-12.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache

12.00-13.00 – **Sunetul de pe ecran**
Realizator: Daniel Istrate

13.00-16.00 – **Frecvența obligatorie**
Realizator: Alina Toma

16.00-19.00 – **Verde-n față**
Realizator: Otilia Zamfir

19.00-22.00 – **Destreșarea**
Realizator: Maria Ilie

23.00-01.00 – **Have a nice trip**
– Charlie Dundeen

01.00-02.00 – **IT&C FM** (reluare)
Realizator: Tiberiu Ursan

02.00-07.00 – **Night Fever**

SÂMBĂTĂ

10.00-11.00 – **Brândușa și câinii**
Realizator: Brândușa

12.00-13.00 – **Sunetul de pe ecran** (reluare)
Realizator: Daniel Istrate

14.00-16.00 – **Top 30** (reluare)
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma

17.00-18.00 – **IT&C FM**
Realizator: Tiberiu Ursan

18.00-20.00 – **80 Remember**
Realizator: Robert Tache

20.00-22.00 – **Sacreat în România**
Realizator: Robert Tache

23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-07.00 – **Night Fever**

DUMINICĂ

10.00-12.00 – **Povești nespuse**
Echipe RRM Student FM

12.00-13.00 – **Omul din spatele personalității**
Realizator: Maria Ilie

14.00-16.00 – **Sacreat în România** (reluare)
Realizator: Robert Tache

17.00-18.00 – **Printre Rânduri** (reluare)
Realizator: Otilia Zamfir

18.00-20.00 – **Top 30**
Realizatori: Alex Crăciun și Alina Toma

20.00-22.00 – **Soft week-end**
Realizator: Irina Mincă

23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea

00.00-07.00 – **Night Fever**

Premiile Globul de Aur – 2012, decernate de Asociația presei străine de la Hollywood

Cel mai bun film – dramă/comedie/musical: *The Descendants* de Alexander Payne / *The Artist* de Michel Hazanavicius • **Cel mai bun regizor:** Martin Scorsese (*Hugo*) • **Cel mai bun actor/actriță** - dramă: George Clooney (*The Descendants*) / Meryl Streep (*The Iron Lady*) • **Cel mai bun actor/actriță** - comedie/musical: Jean Dujardin (*The Artist*) / Michelle Williams (*My Week with Marilyn*) • **Cel mai bun actor/actriță în rol secundar într-un lungmetraj:** Christopher Plummer (*Beginners*) / Octavia Spencer (*The Help*) • **Cel mai bun lungmetraj animat:** *The Adventures of Tintin* - Steven Spielberg • **Cel mai bun scenariu:** Woody Allen (*Miezul nopții în Paris*) • **Cel mai bun film într-o limbă străină:** *A Separation* (Asghar

Farhadi, Iran) • **Cea mai bună co-loană sonoră:** Ludovic Bource (*The Artist*) • **Cel mai bun cântec original:** *Masterpiece* - Madonna (*W.E.*) • **Cel mai bun serial de televiziune** - dramă: *Homeland* • **Cea mai bună actriță/actor într-un serial** - dramă: Claire Danes (*Homeland*) / Kelsey Grammer (*Boss*) • **Cel mai bun serial** - comedie/musical: *Modern Family* • **Cea mai bună actriță/actor într-un serial** - comedie/musical: Laura Dern (*Enlightened*) / Matt LeBlanc (*Episodes*) • **Cel mai bun lungmetraj TV** sau miniserie: *Downton Abbey* • **Cel mai bun actor/actriță** într-un rol principal într-un lungmetraj TV sau într-o miniserie:

Idris Elba (*Luther*) / Kate Winslet (*Mildred Pierce*) • **Cel mai bun actor/actriță într-un rol secundar** într-un serial, film TV sau într-o miniserie: Peter Dinklage (*Game of Thrones*) / Jessica Lange (*American Horror Story*) • **Premiul Cecil B. DeMille pentru întreaga carieră** a fost primit de actorul Morgan Freeman.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019
și ISSN 1841-4265
(Opinia națională
ONLINE)

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86,
021 316 97 87, interioare 168 și 169
e-mail: opinia@spiruharet.ro;
on@spiruharet.ro

REDAȚIA:
Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Corina Ghiga (redactor), Mihăiță Enache (fotoreporter),
Cornelia Prodan, Floretina Stemate (DTP).

Știți cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente,
cu plata prin mandat poștal
sau dispoziție de plată, se
pot adresa serviciului de
difuzare.
Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

Conferința de la Paris

După Războiul Crimeii, în timpul lucrărilor pregătitoare ale Congresului de Pace de la Paris din 1856, reprezentanții Franței au pus pe tapet problema unirii celor două principate române.

Franța dorea unirea pentru a-și putea crește influența economică și culturală în principate, Rusia pentru a slăbi Turcia și influența Austriei în zonă, Prusia și Sardinia pentru a atrage atenția asupra dorinței lor de creare a unei Germanii, respectiv, Italiei unite, iar Anglia a rămas inițial neutră. Încă de la început s-au opus Turcia, care se temea că noua țară va solicita mai apoi independența, și Austria, deoarece nu dorea ca unirea să dea un semnal pentru românii din Transilvania și, în plus, noul stat i-ar fi stăvilit intențiile de acaparare a gurilor Dunării. După

congres s-a mai opus și Anglia, pentru a mulțumi Imperiul Otoman, care-i servea ca debușeu economic

Hotărârile congresului în privința principatelor au fost următoarele:

- convocarea de adunări (divanuri) ad-hoc, care să se pronunțe asupra organizării viitoare a celor două țări, deoarece puterile care se opuneau au susținut că aceștia de fapt nu doresc unirea;
- trecerea principatelor sub garanția colectivă a puterilor semnatare;
- libertatea navigației pe Dunăre și înființarea unei comisii permanente, constituită din reprezentanții statelor riverane;
- înapoierea Moldovei celor trei județe din sudul Basarabiei, Cahul, Ismail și Bolgrad;
- întrunirea la București a unei comisii speciale, constituită din reprezentanții celor șapte puteri garante, cu scopul de a se informa asupra situației interne a principatelor și de a propune măsuri pentru reorganizarea internă;
- nicio putere nu avea dreptul de a interveni cu armata în principate decât în urma unui acord general

Divanurile ad-hoc

Alegerile pentru Divanurile ad-hoc au fost marcate de mari tensiuni. Dacă în Țara Românească majoritatea covârșitoare a opiniei publice susținea ideea Unirii, în Moldova lucrurile se arătau mai complicate. Partida unionistă, reprezentată de personalități ca Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu, Manolache Costache Epureanu, Anastasie Panu etc. avea în fața ei opoziția separatiștilor moldoveni (Nicolae Istrate, ideologul mișcării separatiste, Gheorghe Asachi, Costache Negruzzi etc.). Aceștia doreau menținerea separării, motivându-și opțiunea prin posibila decădere a Iașilor și a Moldovei, odată cu mutarea capitalei la București.

Având de partea lor sprijinul marilor puteri antiunioniste, Austria și Turcia, precum și pe cel al caimacamului (locțiitorului domnesc) Todiriță Balș (înlocuit, după moartea sa, de Nicolae Văgăreanu, aspirant la tronul Moldovei), separatiștii au reușit, într-o primă fază, să câștige alegerile pentru Divanul Ad-hoc din Moldova (la 19 iulie 1857). În dorința de a-și realiza visul de domnie, Văgăreanu de a falsificat listele electorale de reprezentare în Divanul ad-hoc, prin înlocuirea listelor electorale ale unioniștilor cu cele ale antiunioniștilor. Această manevră făcea ca numărul reprezentanților celor care nu împărtășeau idealul de unire să fie majoritar în Divan. În mai 1857, Ecaterina Văgăreanu a sursat o parte din corespondența secretă purtată de soțul ei cu rușii din Constantinopol. În acele scrisori, lui Văgăreanu îi era promisă domnia dacă ar fi reușit să zădărnicească unirea Moldovei cu Muntenia, falsificând alegerile pentru Divanul ad-hoc. Cu ajutorul lui Costache Negri, scrisorile compromițătoare au fost publicate în ziarul unionist *L'Etoile d'Orient*, ce apărea la Bruxelles, traduceri ale scrisorilor apărând la scurt timp și în Moldova. Tensiunile dintre Anglia, Austria, ce încurajau Poarta să nu accepte noi alegeri, și celelalte state participante la Congresul de la Paris, au fost dezamorsate de întâlnirea de la Osborne (9 august) dintre Napoleon III și Regina Victoria, în urma căreia alegerile falsificate de Văgăreanu au fost anulate. În schimb anulării alegerilor din Moldova, Napoleon al III-lea accepta

variantele unei uniri parțiale a Principatelor, acestea urmând a avea doi domni, două guverne, două Adunări Legislative (parlamente). Instituțiile comune urmau a fi Înalta Curte de Casație și Justiție, Comisia Centrală de la Focșani, ce avea să se ocupe cu elaborarea legilor de interes comun pentru ambele Principate și armata.

Au avut loc noi alegeri, astfel încât, la 22 septembrie 1857, s-a adunat Divanul Ad-hoc al Moldovei care era favorabil unirii, iar, la 30 septembrie, cel al Valahiei. Prin documentele redactate, au fost puse bazele fuzionării celor două principate.

În 7 și 9 octombrie 1857 sunt elaborate Rezoluțiile prin care se cerea:

- respectarea drepturilor Principatelor și îndeosebi a autonomiei lor în cuprinderea vechilor lor capitulații încheiate cu Înalta Poartă în anii 1393, 1460, 1511 și 1634;
- Unirea Principatelor într-un stat sub numele de România;
- prinț străin cu moștenirea tronului, ales dintr-o dinastie domnitoare dintre cele europene și ai cărui moștenitori să fie crescuți în religia țării;
- neutralitatea pământului Principatelor;
- puterea legiuitoare încredințată Adunării Obștești, în care să fie reprezentate toate interesele nației. Toate acestea, sub garanția colectivă a puterilor care au subscris Tratatul de la Paris.

Întrunite în capitala Franței pentru a lua în discuție cererile celor două Divanuri ad-hoc (10/22 mai - 7/19 august 1858), puterile europene au adoptat Convenția de la Paris:

- Principatele își păstrau autonomia sub suzeranitatea Porții și sub protecția celor șapte puteri;
- se adopta denumirea de Principatele Unite ale Moldovei și Valahiei, fiecare având instituții proprii;
- se înființau instituții comune precum Comisia Centrală de la Focșani (care elabora proiectele de legi de interes comun), Înalta Curte de Justiție și Casație, armata;
- se prevedeau principii de organizare și modernizare a viitorului stat (separația puterilor în stat, desființarea privilegiilor de clasă, egalitatea în fața legii, drepturi politice pentru creștini, libertatea individuală);
- dreptul de vot rămânea cenșitar.

După încheierea Convenției de la Paris, care avea să joace rolul unei veritabile Constituții a Principatelor, au urmat alegerile pentru Adunările Elective, care urmau să îi desemneze pe cei doi domni.

24 ianuarie 1859

Într-o dimineață ne vine vestea ca s-a ales Cuza domnitor în amândouă capitalele. Am lăsat tot, am pus șaua pe cal, și fuga la târg. Atunci am văzut eu ce va să zică bucuria unui popor. Căntece, jocuri, chiote în toate părțile. Își ieșeau oamenii în drum cu oala plină cu vin; care cum se întâlneau luau vorba de Cuza, de unire, se îmbrățișau și încingeau hora în mijlocul drumului. Și era un ger de crăpau pietrele. Da' unde mai stă cineva în casă? Am văzut bătrâni care plângeau de bucurie.

(Relatarea lui Nicolae Grigorescu către A. Vlahuță)

Alexandru Ioan Cuza, înfăptuitorul Unirii de la 24 ianuarie 1859 se trăgea dintr-o veche familie de moldoveni, din părțile Fălciului, familie de cluceri, spătari, comiși, ispravnici. Cuza s-a născut la 20 martie 1820. A învățat până în 1831 la Iași, unde a avut colegi pe câțiva dintre viitorii săi colaboratori, între ei Vasile Alecsandri. E trimis apoi la Paris, unde își ia bacalaureatul în litere. S-a întors în țară și a intrat în armată. S-a căsătorit în 1844 cu Elena Rosetti. În timpul evenimentelor din 1848, Cuza a fost în primele rânduri. A luat cuvântul la adunarea de la hotelul *Petersburg* din Iași, cerând înfăptuirea unor reforme democratice. Printre frunțașii adunării areștați din ordinul domnitorului Mihail Sturza s-a aflat și Cuza; a reușit să scape de sub pază și să fugă în Transilvania. Cuza are ocazia să participe la Marea Adunare de la Blaj de la 3/15 mai 1848, după care se retrage în Bucovina. În timpul domnitorului Grigore Ghica s-a reîntors în țară și, în perioada pregătirii Unirii, îndeplinea funcția de pârcaș de Galați. Ca formă de protest față de falsificarea alegerilor pentru adunările ad-hoc din Moldova, Cuza și-a dat demisia din funcția de pârcaș.

Alegerea lui Alexandru Ioan Cuza

În Moldova a fost ales în unanimitate, la 5/17 ianuarie 1859, liderul unionist Alexandru Ioan Cuza, reprezentantul „Partidei Naționale”.

Intrucât în textul Convenției nu se stipula ca domniile aleși în cele două Principate să fie persoane separate, conducătorii luptei naționale au decis ca alesul Moldovei să fie desemnat și în Țara Românească. Adunarea electorală a Țării Românești era însă dominată de conservatori, care dețineau 46 din cele 72 de mandate. În această situație, liberalii radicali au inițiat, prin intermediul tribunilor, o vie

agație în rândul populației Capitalei și al țăranilor din împrejurimi. O mulțime de peste 30 000 oameni s-a aflat în preajma Adunării. Unul dintre tribuni, I.G. Valentinianu, nota că poporul era gata „să năvălească în Camera și să o silească a proclama ales pe alesul Moldovei”.

Într-o ședință secretă a Adunării, deputatul Vasile Boerescu a propus, la 24 ianuarie 1859, alegerea lui Alexandru I. Cuza, aceasta fiind acceptată în unanimitate. Astfel s-a făcut primul pas către definitivarea Unirii Principatelor Române.

Recunoașterea internațională a Unirii

Cea mai stringentă problemă era recunoașterea internațională a alegerilor. Faptul împlinit la 24 ianuarie 1859 era considerat de Poartă și de Austria drept o încălcare a Convenției de la Paris. Situația creată în cele două Principate urma să facă, de altfel, obiectul unei noi Conferințe internaționale, care se deschidea la Paris, la 26 martie/7 aprilie - 25 aug./6 sept. Misiuni speciale, conduse de persoane apropiate lui Alexandru I. Cuza, au vizitat capitalele Marilor Puteri garante și au reușit să câștige sprijin pentru cauza românească. Încă în a doua ședință a Conferinței (1/13 aprilie), Franța, Rusia, Anglia, Prusia și Sardinia au recunoscut dubla alegere. Imperiul Otoman și Austria însă tergiversau; mai mult, se află că se puneau la cale o intervenție militară peste Dunăre. Alexandru I. Cuza răspunde energetic. La 20 aprilie, la Florești, între Ploiești și Câmpina, armata moldo-munteană era concentrată spre a face față oricărei situații. După alte amenințări, sub presiunea celorlalte puteri garante, Poarta a acceptat oficial, în același timp cu Austria, în a treia ședință a Conferinței de la Paris (25 august/7 septembrie), să recunoască, la rândul ei, dubla alegere. Detensionarea situației, atât în relațiile cu Imperiul Otoman, cât și cu cel Habsburgic, îl determină pe domn să ordone închiderea taberei de la Florești (1 septembrie 1859).

Cuza la granița de la Focșani

În ziua de 5 februarie 1859, domnitorul Cuza a fost oaspetele orașului Focșani. Mii de oameni i-au ieșit în cale în drumul dinspre Mărășești, pe unde venea de la Iași. În cinstea Domnitorului, s-au ridicat pe șosea, pe ulițele pe unde trebuia să treacă și în fața curții boierilor Dăscălescu patru arcuri de triumf, împodobite cu verdeață și înfășurate în pânză tricoloră.

Sute de felinare (850), improvizate în grabă, 150 ceaneșuri și 650 ulcele de tuci cu smolă, păcură (s-au consumat 30 vedre) și seu (60 ocale) erau așezate pe ulițe, pentru a se aprinde și a lumina feeric orașul. S-au mai ridicat în oraș mai multe piramide, acoperite cu frunze de brad și pe care ardeau chelțuții și felinare. După condaica de chelțuții, municipalitatea a cheltuit 6630 lei și 32 parale, din care numai pentru artificii 1354 lei și 20 parale. Mai în toate casele particulare, s-au arborat steaguri, s-au împodobit porțile cu verdeață și la ferestre, toată noaptea au ars lumânările bucuriei obștești. La apariția Domnului, lumea a izbucnit în urale, două muzici militare, una din Iași și alta din București, precum și tarafe de lăutari, cântau Hora Unirii și un imn al vremii Timpuri de Mărire. Valuri de flori s-au revărsat în calea Domnului, care s-a scoborât din diligență. Ajungând la hotarul de la Focșani (orașul era despărțit de un braț al Milcovului în Focșanii Moldovei și Focșanii Munteni) Domnitorul s-a oprit și a chemat la el pe cei doi soldați, care făceau de strajă: un moldovean și un muntean. Le-a spus ca sunt frați și i-a pus să se îmbrățișeze. Apoi a dat poruncă ca fiecare să meargă la cazarma lui și să comunice comandirilor că de azi înainte și pe vecii vecilor, Domnitorul Principatelor Unite a ridicat gârziile de la hotarul dintre români, de la Focșani. De aici, însoțit de notabilitățile orașului și de mulțimea de oameni, Cuza a mers până în centrul orașului, unde au jucat cu toții *Hora Unirii*. Noaptea, Domnitorul a fost găzduit de boierii Dăscălești, unde a doua zi a primit în audiență multă lume, se zice și pe Moș Ion Roată.

La 11 decembrie 1861 a fost dată de domnitor proclamația prin care făcea cunoscut întregii națiuni că: *Unirea este îndeplinită. Naționalitatea Română este întemeiată. Acest fapt mare, dorit la generațiile trecute, aclamat de Corpurile Legiuitoare, chemat cu căldură de noi, s-a recunoscut de Înalta Poartă, de Puterile garante și s-a înscris în datinile Națiunilor. Dumnezeu părinților noștri a fost cu țara, a fost cu noi. El a întărit silințele noastre prin înțelepciunea poporului și a condus Națiunea către un falnic viitor. În zilele de 5 și 24 ianuarie ați depus toată a voastră încredere în Alesul nației, ați întrunit speranțele voastre într-un singur Domn.*

Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubiți Patria, veți ști a o întări. Să trăiască România!

